

**Modře označené štítky znamenají,
že není zaplacené předplatné!
Předplatné na jeden rok je
38,10+ 1,90 (HST) = 40 kan. dolarů
Cena 1,88 + 0,12 (HST) = 2,00 dolary.**

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

Datum, dokdy jsou noviny
předplaceny, je v pravém
horním rohu štítku!
ISSN 1186-9283 (Print)
ISSN 1923-1784 (Online)

J Time
Committed
À dé lai
convenu

Telefon: 416/530-4222
647/728-0654
Praha: 222-261-811
E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 5.

(495.)

Vol. 22.

Thursday,

March 8,

2012

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2
satellite1-416.com – zpravy.org – zpravy.ca – spravvy.ca

Naděnci, na které by se nemělo zapomínat

V dětství, kdykoliv jsme odjížděli vlakem do severovýchodních Čech z nádraží *Praha-Těšnov*, říkali rodiče, že jedeme z *Denisova nádraží*. Nejprve zmizel název nádraží, později i krásná secesní budova.

Doma mi vysvětlili, že české dějiny do roku 1526 sepsal František Palacký, od roku 1526 to byl Francouz Ernest Denis. Jestliže o Palackém padla občas zmínka, na Ernesta Denise se pomalu zapomnělo. Neprávem. Patřil ve své době k prorokům československé samostatnosti, pocházel ze staré francouzské protestantské rodiny. Imponovala mu postava Mr. Jana Husa. Narodil se 3. ledna 1849 v Nimes a zemřel den po svých 72. narozeninách v lednu 1921. V roce 1920 navštívil Československo, kde se mu dostalo triumfálního uvítání. Díky jemu vznikla na Sorboně *katedra slavistiky a historie slovanských národů*, která nesla jméno *Katedra Ernsta Denise*. Profesor Denis byl spolupracovníkem T. G. Masaryka a Edvarda Beneše.

Podobný vztah jako mezi Ernestem Denise a Tomášem Garriguem Masarykem před vznikem Československa byl i mezi kanadským profesorem H. Gordonem Skillingem a Václavem Havlem před pádem komunismu, a právě Skillingovo 100. výročí narození si připomněli účastníci minisymposia v Munkově centru na Torontské univerzitě.

Škoda, že se účastníci minisymposia věnovali dvěma postavám, dvěma profesorům na torontské univerzitě: H. Gordonu Skillingovi a Josefu Škvoreckému, protože každý z nich by si zasloužil zvláštního panelu a ocenění. Zatímco během pátečního poledního setkání v Munkově centru dominovala postava Josefa Škvoreckého, o den později v knihovně kostela sv. Václava představil historik Vilém Prečan podrobněji právě profesora Skillinga.

Josefu Škvoreckému se věnovali v Munkově centru hlavně jeho přítel Sam Soleckí, překladatel Paul Wilson a Paul R. Magosci. Zatímco první vyzvedl Škvoreckého jako trpělivého pedagoga a skvělého vypravěče, Paul Wilson připomněl málo známou skutečnost, že Škvorecký psal svoje rukopisy do sešitu, a vždy to bylo odzadu a vzhůru nohama. Tento zvyk vznikl vlastně náhodou, když začínal psát Zbabělce. Jelikož sešit byl zepředu popsán, začal odzadu. Paul R. Magosci se zabýval málo známým vztahem Josefa Škvoreckého k Podkarpatské Rusi.

Josef Čermák v úvodu minisymposia zdůraznil Škvoreckého pokoru i jeho životní otázku, jak se vyrovnat se skutečností, že mnoho jeho přátel skončilo v kriminálu a on ne.

V části minisymposia věnované profesoru Skillingovi se připomněla i málo známá skutečnost, že Skilling se setkal s Andrejem Sacharovem a předal mu text dokumentu Charty 77. Historik Vilém Prečan vzpomněl i na zásluhy kanadských diplomatů v Československu, na profesorku Markétu Götz Stankiewicz z Vancouveru či aktivistku Jiřinu Šiklovou.

VILÉM PREČAN A JOSEF ČERMÁK V KNIHOVNĚ KOSTELA SV. VÁCLAVA

Syn H. Gordona Skillinga David v závěru ukázal několik fotografií ze života svého otce a Josefa Škvoreckého.

O den později v knihovně kostela sv. Václava historik Viléma Prečana představil Josef Čermák: „Náš host, přední (a snad nejpřednější) současný český historik Vilém Prečan, promoval na filozofické fakultě Univerzity Karlovy v roce 1955. Patřil, jak v článku k jeho 70. narozeninám ve *World Press Review* uvedl Andrew Yurkovsky, k idealistickým mužům levice. Krátce na Komenského univerzitě v Bratislavě přednášel marxismus-leninismus a seznámil se tam se svojí budoucí ženou, mimochodem sestrou nenahraditelné varhanice kostela sv. Václava, paní Marie Mihaylové. V roce 1957 přešel do Historického ústavu ČSAV, kde působil až do roku 1970, kdy byl propuštěn pro spoluautorství knihy o sovětské invazi *Sedm pražských dnů: 21.-27. 8. 1968*. Režim očekával ospravedlnění invaze, ale místo toho si přečetl i reakce občanů. Sovětům se z nějakého důvodu kniha nelíbila, dr. Prečan byl nejen propuštěn, ale i trestně stíhán. Několik roků pracoval jako pomocný dělník. V důsledku kampaně solidarity zahraničních historiků, vyvolané zveřejněním Prečanova otevřeného dopisu světovému kongresu historiků v San Franciscu v létě 1975, dostal povolení vystěhovat se z Československa; od roku 1976 do ledna 1990 žil a pracoval jako historik ve Spolkové republice Německo. V té době podnikl rozsáhlá archivní studia v britských a amerických archivech, zúčastnil se aktivit čs. exilu na podporu hnutí za lidská práva v Československu, vybudoval sbírky českého a slovenského samizdatu, připravil založení Československého dokumentačního střediska nezávislé literatury a stal se jeho vedoucím. V letech exilu připravil patnáct dokumentárních publikací o Chartě 77, o porušování lidských práv a občanských aktivitách v Československu 70. a 80. let.

V lednu 1990 založil Ústav pro soudobé dějiny Akademie věd a po dvě funkční období byl jeho ředitelem. Současně vedl Československé dokumentační středisko v Scheinfeldu, řadu let byl členem akreditační komise pro oblast vysokých škol při vládě České republiky, zastupoval českou historickou vědu v mezinárodních institucích a společnostech, byl předsedou Československého (od roku 1993) Českého národního komitétu historiků a je nebo byl předsedou české části česko-slovenské, česko-ruské a česko-německé komise historiků. V 90. letech organizoval tři velké mezinárodní konference a v roce 2005 mezinárodní konferenci *Helsinský proces a zhroutil komunismus*.

Mezi jeho nejdůležitější publikace patří: *Slovenské národné povstanie; Sedm pražských dnů, 21.-27.8.1968; Nacistická politika a Tisův režim v předvečer Povstání; Prague-Washington-Prague a poslední, Václav Havel-Vilém Prečan: Korespondence 1983-1989*. Je nositelem řady vyznamenání, mezi nimi Ceny ČSAV za popularizaci vědy, pamětní medaile Františka Palackého za zásluhy o rozvoj historické vědy, Řádu TGM, Ceny Ministerstva školství, mládeže a sportu ČR, mezinárodní ceny Slovenské akademie věd a Medaile Karla Kramáře.

Na závěr článku z roku 2003 od Andrew Yurkovského Vilém Prečan říká: „Jsem šťastným člověkem, poněvadž jsem našel správnou cestu dřív než bylo pozdě. A dožil jsem se zázraku návratu svobody do mé rodné země a mohl se vrátit a pracovat jako svobodný člověk.“

Vilém Prečan připomněl několik zajímavých dat ze života profesora Skillinga. Narodil se 28. února 1912 a zamiloval si první Československou republiku jako ostrov demokracie. Dokonce se v Praze v roce 1937 oženil a zažil zde i Mnichov a počátek okupace. Teprve v červenci roku 1939 Prahu přes Vídeň opustil. Po válce působil ve

Wisconsinu a v době mccarthismus mu byla odebrána *zelená karta* pro neamerickou činnost. V Torontu působil od roku 1959, kde založil katedru Východoevropských studií. Pravidelně jezdil do Československa. V roce 1981 napsal knížku o Chartě 77. Československo navštívil i v letech 1984 a 1987. Opět přijel do Prahy 20. března 1990, kdy promluvil na Karlově univerzitě. Při oslavě svých osmdesátých narozenin obdržel *Řád Bílého lva*. Právem se bude letos konat od 27. do 29. května konference s výstavou věnovanou právě nedožitému stým narozeninám H. Gordona Skillinga.

Historik Prečan o sobě říká, že pochází z katolického prostředí a kromě krátkého období, kdy koketoval s marxismem zůstal katolictví věrný. Nepatří k fundamentalistickému jádru, ale děti opět vedl k náboženství. Víru v Boha pokládá za velmi důležitou a důležité je žít v souladu se svým svědomím: Nehlásat něco jiného a nedělat něco jiného. K oblevě v roce 1968 došlo díky souladu všech okolností, díky rozporu v učení strany, která něco jiného hlásala a praxí: došlo k likvidaci femesel a násilné kolektivizaci. Komunisté také těžili z druhé světové války a z hrozby německým revanšismem. Lidé však přicházeli na to, že jsou to plané hrozby.

Navíc přicházela Divadla malých forem jako *Semafor*, písničky, které hovořily k lidem, objevovaly se překlady západní literatury. Komunisté sami začali bourat své modly, zbourali sochu Stalina. Lidé si uvědomovali, že komunismus není věčný a stala se z něj karikatura. Filozofové začali předcházet historiky.

U historiků byl velice důležitý rok 1963. Od té doby přicházeli do konfliktu s cenzurou. V každém prostředí byli lidé, kteří byli stoupenci starého systému, který jim vyhovoval. Skutečnost je vždy mnohem komplexnější a historik má za úkol zrekonstruovat ji v celé šíři, ale nikdy ji nemůže reprodukovat v plnosti. Proto existuje mimo historie i literatura a divadlo. Každá generace klade nové otázky a dívá se na minulé období z jiného pohledu.

Z politického hlediska se může zdát něco naprosto prohrané jako v roce 1975 při podpisu závěrečného aktu v Helsinkách. Tehdy se zdálo, že je to podraz, ale v zápětí vznikla Charty 77 a tehdy to vyjádřil jeden francouzský karikaturista, který namaloval vítězného Brežněva, jak nese nápis Helsinky a mezi písmeny je malý mužiček, který nese stejný nápis.

Stejně beznadějně se mohlo zdát ve své době počínání lidí jako Ernest Denis, či později Andrej Sacharov, Alexander Solženicyn, Václav Havel či H. Gordon Skilling.

Dodejme jen, že někoho historie ocení, jiný upadne v zapomenutí. V případě Kanadčana, který měl Československo jako druhý domov by se to nemělo stát a jeho odkaz by měl být oceněn alespoň pojmenováním některé ulice, tak aby název přetrval déle než Denisovo nádraží.

Aleš Březina

***_

satellite 1-416

Agreement # 40005374/ Registration # 09089
P.P.I.C. Accounts # 1001583
GST Business # 86957 0572 RT0001

Paid in Toronto
CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY
published by ABE
P.O. Box 176, Station „E“,
Toronto, Ont. M6H 4E2

Telefon: 416/530-4222, 647/728-0654

E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com
www.satellite1-416.com

www.zpravy.org
www.zpravy.ca

Česká adresa: ABE/ČIŽINSKÁ
Štefánikova 387, 500 11 Hradec Králové 21
Tel.: 222-261-8111

ISSN 1186-9283 (Print)

ISSN 1923-1784 (Online)

Advertising rates: 22.00 per inch/col.
\$ 1.65 CDN per line/col.

Předplatné:

v Kanadě \$ 38,10 + \$ 1,90 (GST) = \$ 40,00,

pro ostatní svět CND/US \$ 60 .

v ČR 1000 Kč, na Slovensku 40 eur.

PDF elektronicky \$ 22 -

V ČR 200 Kč, na Slovensku 8 eur.

Churches

ČESKÉ A SLOVENSKÉ BOHOSLUŽBY V TORONTĚ

Římsko-katolický kostel sv. Václava (R.C. Church of St. Wenceslaus), 496 Gladstone Av., Toronto, Ont. M6H 3H9.
Internet: www.katolik.ca. Bohoslužby: neděle v 10:30, pátek 19:00. Duchovní správc: Rev. Libor Švorčík. Tel.: 416/532-5272, fax: (416) 516-5311.

Římsko-katolický kostol sv. Cyrila a Metoda (R.C. Church of St. Cyril and Methodius), 5255 Thornwood Drive, Mississauga, Ont. L4Z 3J3. Slovenská omša: Ne.: 11:00, po a št.: 8:00, út., st. a pá.: 19:00, 1. so 18:00. Anglická: Ne.: 9:00 a so.: 17:00. Farár: J. Vaňo. Kaplan: E. Rybánský. Tel.: 905/712-1200, fax: 905/712-0974.

Slovenský evanjelický kostol augsburgského vyznania sv. Pavla (Slovak Evangelical Lutheran Church of St. Paul) 1424 Davenport Rd., Toronto, Ont. M6H 2H8. Tel.: 416/658-9793. Rev. Ladislav Kozák, Bohoslužby: nedel'a: 10:45.

Slovenský grécko-katolický kostol sv. Marie (Slovak Greek Catholic Church of St. Mary) 257 Shaw St., Toronto, Ont. M6J 2W7. Tel. 416/531-4836. Bohoslužby: 9:00 angl., 10:30 slov.

Luteránsky kostol sv. Lukáša, (Lutheran Church of St. Luke), 3200 Bayview Ave. (Bayview a Finch), Toronto. Rev. Dušan Tóth.

Československý baptistický sbor KITCHENER-WATERLOO: German Gospel Church, 223 Union St.E. Informace o bohoslužbách: 289/242-0635

Moravští bratři (Moravian Brothers Church); Bohoslužby pouze anglicky-neděle v 11:00. 7 Glenora Ave. Toronto, On. M6C 3Y2. Tel.: 416/656-8661. Duchovní správce: Rev. Margaret Hassler, Pastor, e-mail mkhassler@yahoo.com

Kat. bohoslužby mimo Toronto
Burlington: Holy Sepulchre Cemetery-neděle 15:00 hodin. Streda 18:00. Duch. správce: Jiří Macenauer St. Adalbert R.C. Mission, 464 Plains Rd. W., Burlington L7T 1H2. Tel.: 289/337-2911

Kingston: Kaple Newman House, 192 Frontenac Street. Nejbližší bohoslužby: 17. března 2012 v 11 hod.

Ottawa: Kostel sv. Leopolda Mandiče: (Lyndale a Hirchey): 170 Hinchey Avenue. Nejbližší bohoslužby: 17. března 2012 v 17 hod.,

Montreal: Kaple Loyola High School, 7272 Sherbrooke Street. Nejbližší bohoslužby: 18. března 2012 v 11 hod.

Vineland: St. Helen's Church R.C. Parish, 4156 Maple Grove Rd.

Nová sokolská sezóna:
Cvičení pro děti je každou sobotu
od 15:30 do 18 hodin
v Magnetic Dr., Unit 21, , North York;
Cvičení pro dospělé je každou středu
od 20 do 21:30 hodin.
v G.Harvey C.I., 1700 Keele St.,

Informace: Hana Jurasek:
905/838-5269

Slovak House - Slovak Infocentre

8 Clarence Square, Toronto
Otvoreno: Streda 15:00-17:00
Tel.: 416/689-9889

E-mail: info@slovakhouse.org
www.slovakhouse.org

Česká televize Nová vize

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:00 hodin
opakování v úterý v 7:30 hodin
na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4, 169 a 520)
E-mail: slepikovam@sympatico.ca.

Slovenská televize Slovenský svet

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:30 hodin
opakování v úterý v 8:00 hodin
na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4, 169 a 520)
E-mail: katarina@creativepostinc.com

Infomační a imigrační středisko ČSSK

Porady a ověřování dokladů po předchozím zavolání
Poštovní adresa je:
P. O. Box 564, 3044 Bloor St. W., Toronto, On. M8X 2Y8
Tel.: 416/925-2241, fax: 416/925-1940
E-mailové adresy: Ústředí: ustredi@cssk.ca
Torontská odbočka ČSSK: Toronto@cssk.ca
Webová adresa ČSSK: www.cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK

Telefon: (416) 762-6846

Masaryk Memorial Institute Inc.

450 Scarborough Golf Club Rd., Scarborough, Ont. M1G 1H1
Tel.: (416) 439-4354, Fax: (416) 439-6473

Knihovna na Masaryktownu

Středa: 16:00-21:00.
Tel.: 416-439-0792

Satellite 1-416

jsou nezávislé noviny reflektující různé názory, které se nemusejí vždy shodovat s názory redaktora těchto novin.
Jsme přesvědčeni, že výměna myšlenek a názorů slouží vzájemnému pochopení a porozumění.
Naším úkolem není říkat čtenáři, co si má myslet, ale předat mu informace, z kterých si může udělat svůj vlastní názor.
Přebírání původních článků a informací je možné, pokud se nezmění charakter článku a pokud nebude porušena rovnováha, která se diskutuje sleduje.
Všechny články v našich novinách musí být podepsané a autor zodpovídá za správnost údajů v nich uvedených.

We acknowledge the financial support
of the Government of Canada through Canada Periodical Fund
of the Department of the Canadian Heritage.

Kalendář

www.kalendar.zpravy.ca

10. 3. (so) 10:30
Zádušní mše za Josefa Škvoreckého
Kostel sv. Václava
496 Gladstone Ave., Toronto

17. 3. (so) 18:00
Zabíjačkové hody
Reštauracia The Golden Pheasant
733 Lakeshore Rd. Mississauga
Patrik Severa 905/781-9374
alebo Jan Kosiba 905/812-5503.

18.3. (ne) 12:30
Valná hromada ČSSK
Pobočka Toronto
35 Omskirk Ave. - Party Room

24.3. (so) 18:00
Benefičné popoledne
na podporu televize Slovenský svet
Hala kostola sv. Cyrila a Metoda
5255 Thornwood Dr., Mississauga
Tel.: 905/812-5503

25.3. (ne) 17:00
Martha Herman - mezzosoprano
Nokturna v městě
Kostel sv. Václava
496 Gladstone Ave.

25.3. (ne) 18:00
Koncert slovenskej skupiny
Longital
505 Quensway East Unit # 2
Mississauga, Ontario
Lístky: 416/689-9889

31.3. (so) 17:00
Diskotéka D. J. Mates
505 Quensway East Unit # 2
Mississauga, Ontario
www.cskstore.com

31.3. (so) 18:00
Polovnícké hody
Reštauracia The Golden Pheasant
733 Lakeshore Rd. Mississauga
Patrik Severa 905/781-9374
alebo Jan Kosiba 905/812-5503.

14.4. (so) 18:00
Polovnícké hody
Reštauracia The Golden Pheasant
733 Lakeshore Rd. Mississauga
Patrik Severa 905/781-9374
alebo Jan Kosiba 905/812-5503.

15.4. (ne) 17:00
Karolina Kubálek - piano
Nokturna v městě
Kostel sv. Václava
496 Gladstone Ave.

21.4. (so)
Ball Pologne
Fairmont Royal York Hotel
Info: 416/921-4016
russ@polishorphans.org

22.4. (ne) 12:00
Jarní festival
Sokol Toronto
Osada sv. Václava
496 Gladstone Ave.
Hana Jurasek: 905/838-5269

28.4. (so) 18:00
Jarní ples - Východná Slovak Dancers
Hala kostola sv. Cyrila a Metoda
5255 Thornwood Dr., Mississauga
416/845-5836, 519/654-9517
905/766-4588, info@vychodna.com

23.6. (so) 14:00
Český a Slovenský den na Masaryktownu

6.7. (pá)
XV. sokolský slet v Praze

11.8. (so)
Letní sokolské hry na Masaryktownu

Televízia

Slovenský svet

v spolupráci

s JK Productions

vás srdečne pozýva na Benefičné popoludnie na podporu slovenského televízneho programu, kde vám tentoraz premietneme dokumentárny film o histórii slovenskej emigrácie v Kanade s názvom

Domov ďaleko od domova.

Pôjde o pôvodnú 90-minutovú verziu filmu, ktorá bude mať na tomto podujatí svoju premiéru.

Benefičné popoludnie sa bude konať v sobotu 24. Marca v hale katolíckeho kostola sv. Cyrila a Metoda v Mississauga o 18. hodine.

Farnosť sv. Cyrila a Metoda je hlavným sponzorom tohoto podujatia.

O občerstvenie pred premietaním a počas prestávky sa bude starať reštaurácia *Zlatý bažant*.

Počas prestávky vám tiež predstavíme našich sponzorov, komunitné organizácie, kluby a spolky, ktoré pravidelne podporujú slovenské televízne vysielanie.

Ak aj vám záleží na budúcnosti slovenského televízneho programu, určite nás prídte podporiť. Vstupné je 20 dolárov.

Pre obmedzenú kapacitu haly vás prosíme, aby ste si rezervovali

vstupenky vopred

U Jána KOSIBU

na čísle 905/812-5503.

Srdečne vám ďakujeme!

Benefičné popoludnie

na podporu televízie

Sobota 24. Marca o 18:00

**hala kostola
sv. Cyrila a Metoda**

**5255 Thornwood Dr.,
Mississauga**

**Rezervácie vstupeniek:
905/812-5503**

**ČESKO-SEVEROAMERICKÁ
OBCHODNÍ A KULTURNÍ
KOMORA INC.**

CZECH – NORTH AMERICAN
CHAMBER OF COMMERCE AND
CULTURE

909 Bay St. # 1006
Toronto, ON M5S 3G2

Tel./Fax: (416) 929-3432

E-mail: czechevents.novotny@gmail.com
www.czechevents.net

Nové divadlo v Torontě uvádí

William Shakespeare

Komedie omylů

Režie: Brigita Hamvašová

PÁTEK **20. dubna 2012** – 20:00 hodin

SOBOTA **21. dubna 2012** – 16:00 a 20:00 hodin

NEDĚLE **22. dubna 2012** – 16:00 hodin

Rezervace:

(416) 463 – 3182 • nove.divadlo@sympatico.ca

Burnhamthorpe Library Theatre – jedna budova, dvě adresy:

1350 Burnhamthorpe Rd. East – nebo – 3650 Dixie Rd., Mississauga

Jihozápadní roh Dixie & Burnhamthorpe.

Vjezd na parkoviště z Dixie. **Parkování zdarma!**

**SUNDAY
March 25
5 pm**

**Nocturnes
in the City**

at

St. Wenceslaus Church, 496 Gladstone Ave. Toronto

Mezzo soprano Marta Herman has been praised by Opera Canada Magazine for her "full, rich" voice and "engrossing, utterly winning and stylish" singing with a stage presence that balances "drive and charm". With what the Globe and Mail calls a "warm maturity to her voice that can only help her career"

Timothy Cheung has trained as a vocal pianist and répétiteur at the Music Academy of the West, Canadian Operatic Arts Academy, Queen of Puddings Theatre Program and Halifax Summer Opera Workshop and the Merola Opera Program at San Francisco Opera.

info:

Dagmar: 289 - 234 - 0264

www.nocturnesinthecity.com

Czech & Slovak Institutions

České velvyslanectví

Czech Embassy

251 Cooper St.
Ottawa, ON K2P 0G2
Tel.: (613) 562-3875
Fax: (613) 562-3878
E-mail: ottawa@embassy.mzv.cz

Slovenské veľvyslanectví

Slovak Embassy

50 Rideau Terrace
Ottawa, ON K1M 2A1
Tel.: (613) 749-4442; 749-4450
Obch. zast.: (613) 748-1773
Fax: (613) 748-0699

Český generální konzulát

Czech General Consulate

2 Bloor Street West, Suite 1500
Toronto, ON M4W 3E2
Telefon: 416-972-1476
Fax: 416-972-6991

E-mail: toronto@embassy.mzv.cz

Úřední hod.: pondělí až pátek 09.00 - 12.00

**Honorary consulate
of the Czech Republic**

Calgary, AB

Honorary Consul: Jaroslav Jelínek

611-71st. Avenue SE.,

Calgary, AB T2H 0S7

Tel.: (403) 269-4924,

fax: (403) 261-3077.

E-mail: jelinek@terramanagement.com.

**Honorary consulates
of the Slovak Republic**

Calgary, AB:

208 Scenic Glen Place N.W.,

Calgary, AB T3L 1K3.

Tel. and Fax: (403) 239-3543,

Mobil: (403) 540-1668, (403) 399-9982

luzanzotto@shaw.ca

Mr. Ludovit Zanzotto, Honorary Consul

Jurisdiction: Alberta and Saskatchewan

Montreal, QC

22, Place de la Madeleine

Dollard des Ormeaux, Quebec H9B 1W3

Tel.: (514) 421-2972, Mobil: (514) 585-2496

Fax: (514) 421-1583

slovex@sympatico.ca; slovex@slovex.com

Dezider Michaletz, Honorary Consul

Toronto, ON:

649 Brooker Ridge

Newmarket, ON L3X 1V7

tel: 647/290-9304 fax: 905/898-0166

slovakconsulateto@gmail.com

Michael Martincek, Honorary Consul

Jurisdiction: Province of Ontario

Vancouver, BC:

247 Abbott St., 3rd Floor

Vancouver, BC V5Z 1E4

Tel. & Fax: (604) 682-0991

e-mail: stan.lisiak@gmail.com

Hours: Tuesday 14:00-16:00,

Thursday 10:00 - 12:00

Mr. Stanislav Lišiak, Honorary Consul

Jurisdiction: British Columbia

Winnipeg, MB:

B-1106 Henderson Hwy.,

Winnipeg, MB R2G 1L1

Tel/Fax: (204) 947 1728

jkraft@shaw.ca

Mr. Jozef Kiška, Honorary Consul

Jurisdiction: Manitoba

Financial

Kursovni lístek

100 Kč	5,24 CDN \$
1 CDN \$	18,96 Kč
1 EUR	1,31 CDN \$
1 CND \$	0,77 EURO
1 US \$	0,99 CDN \$
1 CND \$	1,01 US \$

Universal Currency Converter - 5. 3. 2012

1 CDN \$	18,87 Kč
1 EURO	24,75 Kč
1 US \$	18,61 Kč

ČNB - 2. 3. 2012

Je to chyba nebo plus, ten kanadský bilingualismus

Senioři a členové klubu *Cicero* často vypouštějí do vzduchu slovo **NORMÁLNOST** v rozmanitých souvislostech: porovnávají své šedesátileté zkušenosti s přítomnou realitou a bezmocně vzdychají, že už není co bylo.

Včera, jeden den po vyhlášení nominovaných filmů do finále Oscara

lítalo slovo normálnost v kavárně *Books&Beans* jako vzteklá vos, po které se členové klubu oháněli, ale nikdo nevěděl jak tento hmyz uchopit. Důvodem tohoto vzrušení byl film *Monsieur Lazhar*, nominovaný do kategorie cizích filmů, ačkoliv si kanadská média gratulují, jak jsme my Kanadane dobří. Háček spočívá v tom, že do kategorie cizích filmu patří filmy v cizí řeči, tedy ne anglické a francouzské Quebec zde figuruje jako cizí země na anglicky mluvícím kontinentu. Mervyna vytočilo, že film *Monsieur Lazhar*, aspirující na nejvyšší světové filmové ocenění Oscara, není dosud dostupný k shlédnutí v anglickém dabingu.

Zdeňka, emigranta z českých rodičů, nejvíc nazlobilo, že režisér filmu *Monsieur Lazhar*, vcelku neznámý monsieur Phillipe Falardeau z Montrealu mluvil v televizi velice špatnou angličtinou a Zdeněk je v této věci neústupný, že kdo žije v Kanadě a neumí pořádně anglicky je vůl. Navíc je Zdeněk pevný v názoru, že člověk narozený na území Kanady v provincii Quebec, má asi debilní rodiče, když se nepostarali o dobrou znalost angličtiny pro svého potomka; což dotvrzuje slovy; „Člověk, který žije mezi 350 milióny anglicky mluvícími Američany a Kanadany je idiot, když pěstuje jazyk šesti miliónů Quebecanů jako primární jazyk.“

Eva jako mírotvůrce od národy začala hájit kanadský bilingualismus, jako kýženou rozmanitost, která činí národ i lidi zajímavější a kulturu i civilizaci této země barevnější, leč byla kritizovaná, že jako člověk mluvící sedmi či osmi jazyky (to řekl Jim Gees, který neumí francouzsky ani kašlat a volat o pomoc), by do debaty o bilingualismu neměla vůbec mluvit.

Naopak Peter Bernier, který je z

francouzské rodiny z francouzského městečka Chapleau v severním Ontariu řekl, že Eva má pravdu, že bilingualismus je prospěšný, protože on se v útlém věku naučil doma francouzsky a díky rodičům, kteří ho tlačili do anglické školy, mluví i anglicky bez francouzského přízvuku. V tomto okamžiku Eva ukázala škodolibost své povahy a navrhla, abychom v debatě o filmu *Monsieur Lazhar* pokračovali ve francouzštině, čímž vymetla z debaty polovinu členstva klubu *Cicero*, včetně mne, a její návrh byl okamžitě vetován těmi co francouzsky neumí. Spor se pokusil zklidnit Mervyn, který ho vlastně začal, a položil otázku, o čem ten film pojednává?

Nastalo ticho, řekl bych trapné ticho, že tento nominovaný film nikdo neviděl. Eva však nedopustila, aby se trapné ticho prodloužilo do rozpaků a vylíčila, že film pojednává o třídě žáků, jejichž učitelka spáchala sebevraždu oběšením a jako náhradní učitel byl přijat alžírský uprchlík monsieur Lazhar, který sice umí francouzsky, ale nemá žádnou učitelkou praxi a prožívá své vlastní trable a nebezpečí deportace, protože nemá vyřešen trvalý pobyt v Kanadě. Netrpělivý Jim Gees skočil Evě do řeči a optal se, jestli ten film je o sebevraždě či o vyučování anebo o uprchlících? „O tom všem,“ řekla Eva bez váhání, a Jim se jízlivě zachechtal a oznámil, že takový trs problémů v půldruhé hodině filmu

nelze ani otevřít, natož řešit, a že už není na ten film ani zvědavý...

Ozval jsem se, že je dobře, když se do Kanady derou milióny uprchlíků z méně šťastných zemí, a jen 300000 těch šťastnějších je ročně přijato k trvalému pobytu a tedy má film *Monsieur Lazhar* důležitý námět.

„Důležitý?“ zakřičel Peter Bernier, tak proč není k shlédnutí v angličtině, která je *lingua franca* (jazyk širěji využívaný - Wikipedia) 21. století?

Debatu uzavřela Eva slovy: „Dokud slavná Akademie neudělí filmu *Monsieur Lazhar* zlatého Oscara, tak ten film není tak důležitý, aby byl dabován do angličtiny.“

A zas jsme byli na začátku debaty a zároveň na konci klubovní schůzky a šli jsme domů. Cestou domů jsem mudroval, že ten Evin závěr - když film vyhraje, bude dabován - mi připomíná tu starou hádanku *o koních zapřažených za vůz*, ale Eva mávla rukou a řekla, že mám doma devět nominovaných filmů na nejlepší snímek z nejlepších a všechny jsou anglické; a poradila mi, abych zapomněl zatím na film v jazyce francouzském. A zase měla pravdu.

Ross Firla - Sudbury

Milý Rostó,
dnes k Tvému příspěvku pouze krátkou poznámku: Považuji dabing za filmové barbarství, podobně jako vybarvování starých filmů.

Aleš Březina

Translations

**EVA
MESTICOVÁ**

Certifikovaná
překladatelka

emestic@hotmail.com

416/922-8786

**Dr. Petr
Munk**
Chiropraktik

1552 Bloor St. W.

Toronto, Ont.

www.drpetermunk.com

Ordinační
hodiny:
Pondělí-pátek:
10-13 a
15-19.

Tel.: 416/533-0005

PRAGUE Bistro

NOW OPEN FOR DINNER!
THURSDAY
FRIDAY
SATURDAY

Pilsner Urquell

416.504.5787

638 QUEEN ST. WEST

TORONTO, ON

CATERING@THEPRAGUE.CA

WWW.THEPRAGUE.CA

Since 1968

25. FESTIVAL
ČESKÝCH FILMŮ
22.-28. DUBEN 2012

finále
pizeň

CO DOKÁŽE FILM
www.filmfestfinale.cz

Objedu Austrálii na invalidním vozíku

Austrálie - přírodní ráj a cestovatelský sen mnoha z nás....

Cestovatelská rodina Márových z Přerova je známá určitě po celých Čechách. Cestování za splněním snu Jirky mladšího zaměstnává celou rodinu na plný úvazek. Jedním z jeho největších snů bylo poznat zemi na druhém konci světa. A tak i díky soutěži, kterou vyhlásil zpravodajský portál iDNES v září 2011, již dnes můžeme říct, že tenhle sen se stal skutečností.

Zpravodajský portál iDNES vyhlásil v září 2011 soutěž na téma: Máš svůj životní cíl? Chceš něčeho dosáhnout a chybí ti podpora? Zapoj se a napiš „Tvůj příběh“. Splní si svůj sen a vyhraje 100 000 Kč!

Do této soutěže se mohli přihlásit mladí lidé ve věku od 18 do 24 let, kteří si chtějí splnit svůj životní sen, a to nejdéle do svých 25. narozenin. Odborná porota vybrala ze všech přihlášek 100 semifinalistů, kteří na webových stránkách měli šanci představit svůj příběh a svůj sen. Jejich úkolem bylo získat takovou podporu čtenářů,

SYMBOL AUSTRÁLIE - KLOKAN

aby se dostali do padesátky prvních soutěžících, kteří tak učinili první krok k výhře. Pokud soutěžící dodrží pravidla a podaří se jim uskutečnit svůj sen, získávají 100 000 Kč.

A tady je sen Jiřího Máry (20 let), který napsal svůj příběh a získal největší počet hlasů - 1529.

Objedu Austrálii na invalidním vozíku....

„Jako pro každého vozíčkáře je mým snem postavit se na vlastní nohy. Díky neléčitelné progresivní svalové dystrofii už vím, že je to nemožné. Svůj život strávím na invalidním vozíku, ale chci si ho maximálně užít. Věnuji se cestování, které je pro mě životním elixírem. Připravuji různé expedice po České republice, Evropě i za exotikou. Některé z mých snů se už uskutečnily a já o to víc toužím cestovat dál, plnit si své sny a ostatní vlastním příkladem povzbuzovat.

Austrálie je mým životním snem odjakživa. Říká se o ní, že jsou tady všechny kontinenty na jednom místě. Můžu se podívat do pouště i do tropického pralesa. Nabízí tolik různorodých překvapení, co žádná jiná země světa. Turisté obvykle projedou jen kousek téhle obrovské země, já bych ji chtěl objet rovnou celou, pěkně kolem dokola...“

Do letadla směr Austrálie nastoupila celá rodina - Jirka a Jirka, maminka Alena a dcera Monika, 15. prosince v podvečer ve Vídni a přes Švýcarsko a Koreu přistáli 17. prosince ráno v Sydney.

Naštěstí žijeme v době, kdy internet zkracuje vzdálenosti, a tak Márovi ze své cesty mohli průběžně posílat zprávy i fotografie. Už z nich bylo patrné, že to byla cesta plná zážitků, nových informací a nových přátelství.

A teď už se můžete zaposlouchat do samotného vyprávění.....

„Hned první den jsme navštívili nejzajímavější místa největšího australského města. Díky olympijským hrám zdejší Operu i Harbour bridge jistě každý zná. Na druhou nejvyšší stavbu jižní polokoule jsme pochopitelně vystoupali, pohled shora si přece nenecháme ujít. Druhý den jsme vyrazili směrem na sever a pěkně zblízka jsme poznávali některá z typických australských zvířat.

Dál jsme pokračovali na nejvýhodnější místo Austrálie Cape Byron s krásným bílým majákem a ještě úžasnějšími plážemi. Dokonce jsme se koupali v moři. Je to pro nás neobvyklé, většinou se jen ženeme za zážitky, ale tady nešlo odolat. Další den jsme si pro velké nadšení koupačku zopakovali. Velmi zajímavá byla i procházka po třetím největším městě Austrálie Brisbane a měli jsme dokonce českého průvodce Honzu.

Navštívili jsme nejvýznamnější město na severovýchodě - Cairns. Bydleli jsme u australské rodiny přímo doma. Jen jsme vyřídili jeden vánoční pozdrav a rodina nás vzala za své. Hned nás ubytovali. Ochutnali jsme jejich jídlo, australské pivo i vánoční pudink. Odtud jsme se vydali k Velkému bariérovému útesu, pak do nejstaršího tropického pralesa světa, k domorodcům a na motýlí farmu. Pak už nás čekal dlouhý přejezd vnitrozemím, přes rudý střed Austrálie.

Ale nebylo to jen tak jednoduché, občas jsme se docela zapotili. Například jsme zapadli autem do bažiny a ani za pomoci domorodců jsme se nemohli dostat ven. Taky jsme píchli levé zadní kolo a byli v bezprostřední blízkosti požáru australské buše. V Cairns nás strašili cyklonem, ale tomu jsme unikli. S plnou silou však zasáhl právě v okolí Darwinu, kde byly obrovské povodně. Měli jsme obavu, že se vůbec nedostaneme na západní pobřeží a budeme muset jet zpátky na jih. Tím by se ovšem celá naše expedice s cílem objet celou Austrálii kolem dokola stala neúspěšnou. Naštěstí jsou Australané pilní jako včelky a naše cesta mohla pokračovat dál.

Přesunuli jsme se asi o 1600 km na sever. Bez potíží jsme projeli parky Katherine Gorge, Litchfield a Kakadu.

Riziková povodňová oblast byla za námi, pevně jsme věřili, že počasí bude čím dál vlídnější a velká horka se postupně změní v přijatelné léto (ve dne bylo 38 °C, v noci 28 °C).

Navštívili jsme jedno z nejkrásnějších míst Austrálie zvané Bungle Bungle = skály připomínající včelí úly. Měli jsme v plánu podívat se na pohoří shora. Po několika neúspěšných pokusech sehnat volné letadlo přišla velká bouřka, ale nakonec se vše podařilo. Odměnou nám byl jeden z nejkrásnějších výhledů. Zážitkem byl také pohled na nádherné baobaby v oblasti Kimberly.

V polovině naší cesty jsme se dostali k západnímu pobřeží, kde jsme si užívali koupání v Indickém oceánu a pozorovali nádherný podvodní svět. Při šnorchlování jsme spatřili želvu a chobotnici.

KOUPÁNÍ S DELFÍNY

Měli jsme čas prozkoumat Žraločí zátoku, podívat se na Škeblí pláž a v přírodním akváriu si nechali vysvětlit všechny důvody, které vedly k zařazení Sharks bay na Listinu chráněných památek UNESCO. Potom jsme projížděli s otevřenou pusou pobřeží Národního parku Kalbarri. Cestou do hlavního města Západní Austrálie, Perthu, jsme projeli několik národních parků, viděli les tisíce skalních sloupů v Pinnacles, setkali se s klokany a koalami. Zážitky neberou konce.....prošli jsme se mezi obřími eukalypty, na které se dá i vylézt, koupali se s delfíny, pozorujeme pobřežní scenérie.....

Ze západní části Austrálie jsme přešli do města Ceduna a odtud trajektem na Klokani ostrov. Prošli jsme se bílými písečnými dunami, zvanými Malá Sahara a cestou k Melbourne jsme se mohli kochat nádhernými skalními útvary. Ve městě jsme navštívili muzeum, kde nás zaujala 23 kilogramová hrouda zlata. Navštívili jsme také slavný tenisový turnaj, kde před našimi zraky vyhrál Tomáš Berdych a ve čtyřhře Radek Štěpánek. Na konci naší cesty jsme ještě navštívili Tasmánii. Viděli jsme ve volné přírodě ježuru, procházeli se úžasnými kapradinovými lesy kolem vodopádů, navštívili jsme bývalou věznic i Ohnivou zátoku.

Pak už jsme se trajektem vrátili zpátky do Austrálie, abychom ve zbytku času procestovali oblast mezi

Melbourne a Sydney, kde naše expedice končila...na stejném místě, jako začala....“

Cesta skončila, co vás čeká teď? Všichni vaši příznivci se určitě těší na další knihu i film z této nejdělnější cesty.

V březnu a dubnu máme celou řadu přednášek a pak už se vrhneme na tvorbu nové knihy a filmu, ať můžeme našim příznivcům sdělit obvyklou formou dojmy z fantastické cesty po Austrálii.

Můžete nám říct, kdo celou cestu naplánoval a jako dlouho to trvalo?

AUSTRALIAN OPEN

Cesty plánuje bezvýhradně a do nejmenších podrobností syn Jirka. Austrálie byla díky své rozlehlosti velmi náročná a připravoval ji bezmála tři měsíce.

Zážitků máte hodně, určitě je hodně těžké vybrat jen jeden. Přesto, které místo vás nejvíce nadchlo? Nemám tuhle otázku rád, protože krása našich cest spočívá v jejich pestrosti a nedá se vybrat jedno nej. V případě Austrálie je to podobné, i když přiznávám, že já osobně jsem byl u skalních jehel Pinnacles úplně u vytržení.

Jaké bylo vaše setkání s klokany?

Klokany není v Austrálii tolik, jak jsme čekali. Viděli jsme mnoho přejetých, ale ne že by jich mraky poskakovaly kolem cest. Přesto setkání v národních parcích v bezprostřední blízkosti byl další z vrcholů naší cesty.

Prý se bojíte výšek, takže do koruny obřího eukalyptu jste nevyšplhal?

Provokativní otázka, chápu. Na našich internetových stránkách, kde jsem popisoval průběh cesty, odpověď není. Neprozradím ani teď. Budoucí kniha musí mít nějaká překvapení. Po expedici Afrikou jsme taky úspěšně tajili, jak to bylo s kousnutím šestimetrovým hadem. Příběh se šplháním na sedmdesátimetrový strom je tak dramatický, že se nedá popsat jednou větou, počkejte si na knihu _

Ke Štědrovečerní večeři jste měli krokodýla? Je lepší než kapr?

Kapr je kapr. Máme ho doma jen jednou za rok na vánoce. Vloni tedy ani jednou, o to víc nám bude chutnat příště. Ale jíst krokodýla, to je adrenalin.

Austrálie je nádherná, obrovská země s neomezenými možnostmi. Chtěl byste zde žít?

Omlouvám se Australanům, ale nechtěl. Byla to nádherná expedice se spoustou zážitků, potkali jsme hodně lidí, ale doma jsme v Česku. Nedovedu si představit život bez rodiny a přátel.

Zdroj: www.jirkamara.cz

Konzultace: Jiří Mára, foto Márovi

Zpracovala: Dagmar Honsnejmanová, knihovnice a kronikářka obce Mokré, Česká republika www.obecmokre.cz/knihovna

V Mokřem 6.3.2012

RODINA MÁROVÝCH

Problematika e-podatelný MZV

Vážená paní Brázdová,
omlouvám se, že obtěžuji a za délku povídání. Tato problematika nemá nic společného s problémem zrušení honorárního konsulátu ve Winnipegu. Tam pořád ještě čekáme se zatajeným dechem. V neděli budeme mít krajanskou členskou schůzi a já nevím, jak co vysvětlit. Roztrpčení mezi krajany je značné a plynoucí čas, (kdy se nikdo z vlasti nenamáhá nám říct, o co vlastně komu jde), roztrpčení jen stupňuje.

Nový problém vznikl mou kritikou přístupu MZV ke komunikacím se širokou veřejností. Nemohu nereagovat, i když je mi jasné, že na věci asi moc nezměním. Odpověď MZV na mou kritiku jakoby vysvětluje, jak e-mailový systém pracuje „podle zákona“. A kde jsem chybil a proč jsem si tedy nezasloužil v obou případech žádné odpovědi. Bohužel nevysvětluje, proč je taký zákon potřeba a v tom je podstata problému. Pro srovnání přikládám odkazy, jak komunikuje se širokou veřejností Ministerstvo Zahraničí Kanady.

Takže, prosím o předání odpovědné osobě. Nemám jiné cesty než opět žádat Vás, protože (jak zjišťuji, zcela typicky), odpovědný pan Bohuslav Šimek sice napsal dlouhé „Vyjádření podatelny“, ale opomenul tam napsat svoji e-mail, takže je stále nedostupně anonymní. Na to nejsme v Kanadě zvyklí. Myslím, že by jste tuhle praxi měli kolektivně přehodnotit.

Opět zcela typicky, jeho „vyjádření“ je lekce pro e-mailové laiky, co ani trochu neřeší skutečnost, že řádově občané komunikovat s MZV nemohou bez znalosti přímé adresy některého zaměstnance. Bohuslav Šimek naplnil celou stránku vysvětlováním základních technických termínů. Proč topsal, chápu pramálo, protože jsou to všeobecné definice, co kybernetici znají, a prostí uživatelé emailu normálně (pokud nechtějí poslat e-mail MZV?) znát nemusí.

Vypadá to, že pan Šimek psal jen aby se dalo říct, že odpověděl, a že systém je v nejlepším pořádku. Bohužel, poslal irelevantní plané

popisování obrazovky, které já nejsem ochotný přijmout. Odpovídal na můj e-mail, ve kterém jsem se odvážil prohlásit za znalce e-mailových systémů a dal jsem najevo, že mám dobrou představu, jak celý emailový systém MZV pracuje. On ignoroval můj dotaz, proč podatelna zahazuje i zcela na pohled legitimní e-maily, a „odpověděl“ objasňováním, jak pracuje elektronická podatelna, co je jejím účelem, a na co je kryptografie. (!?)

Co bohužel pan Šimek NENAPSAL je vyjádření, proč moje počítačnické zkušenosti s e-mailováním MZV musely být tak negativní jak byly. A proč najednou tedy e-mailování funguje i bez „elektronického podpisu odpovídající české legislativě“, který se on zdá pořád (podle mne zcela nesmyslně) vyžadovat.

Jsem přesvědčený, že my dva spolu e-mailujeme jen proto, že jsem získal přímé e-mailové adresy Vašich nadřízených a vlastně tak obešel „podatelnu“. Bohužel, přímé adresy se na podatelně získat nedají, když ta rozhodne, že elektronický podpis není na seznamu akreditovaných poskytovatelů. Ten seznam samozřejmě na stránkách MZV uveřejněný není, takže filtr je dokonalý - když se to hodí. Moje registrace u společnosti Verisign, která by snad akreditovaná být mohla, stojí \$300/rok. To MZV myslí vážně, že to mám zaplatit, abych možná dostal odpověď na otázku, kam poslat žádost o vysvětlení prapodivného jednání konzulární sekce? Tohle byla podstata mého problému s podatelnou a v dopise Bohuslava Šimka o tom není ani slovo.

Prosím, srovnějte „podatelnu“ Kanadského MZV na http://www.international.gc.ca/about-a_propos/contact-us-contactez-nous.aspx?view=d. Nejenže na podatelně není potřeba žádného „úředně ověřeného podpisu“, ale můžete se zeptat jakoukoliv otázku na jednoduchém formuláři https://www.international.gc.ca/about-a_propos/form/contact-formulaire_contacter.aspx?view=d a, když znáte jméno, (nebo aspoň část) vyhledat přímé telefonní číslo, email, název oddělení a adresu budovy pracoviště kteréhokoliv zaměstnance celé federální vlády na <http://sage-geds.tpsgc-pwgsc.gc.ca/cgi-bin/direct500/eng/TE?FN=index.htm>.

Vzhledem k mým zkušenostem elektronického kontaktu s kanadskou vládou jsem byl rozčarován, že se mi nepodařilo emailem získat kontakt na hledaného pracovníka MZV a e-mail zůstal bez odpovědi. Odůvodňovat vyžadování elektronických podpisů pod záminkou nepopiratelnosti autorství výhrůžných dopisů je absurdní.

Ten zákon je lehce přirovnatelný k zákonu, který ustanovuje, že každý lupič se před přepadením banky musí prvně prokázat policejním ověřením identity. Zákon jaksi ignoruje skutečnost, že lupič si nasadí masku, aby nebyl rozeznán na bezpečnostních kamerách, a na vrátného zamává pistolí. Ovšem podle zákona se každý zákazník banky musí prokázat předepsaným ověřením identity, protože se neví, jestli náhodou není lupič. Kde a jak to ověření identity získat, aby bylo uznané jako platné, není popsáno. Když se ověření vrátnému nelíbí, zákazník do banky jednoduše není vpuštěn. Bez vysvětlení. Může se jen dohadovat, že jeho policejní ověření není na seznamu akreditovaných policejních stanic a zkusit jinou...

Abych opakoval hlavní bod mého minulého e-mailu:

Text webové stránky je při nejlepším nešťastně přetechnizovaný a odrazuje od e-mailování; při nejhorším je to záměrné (velmi pohodlné) filtrování nepohodlných komunikací. Bohuslav Šimek názorně předvedl, že se jedná o oboje - za účelem filtrování.

S pozdravem,

Joe Dobrovolský,
president CCBA,
Winnipeg

Vážený pane Dobrovolský, předala jsem kolegovi zodpovědnému za funkčnost e-mailové schránky „e-podatelný“ Vaše připomínky.

V příloze tohoto e-mailu si dovoluji přeposlat jeho stanovisko, z něhož vyplývá (jestli jsem tedy správně pochopila), že ke generování automatické odpovědi systémem e-podatelný dochází pouze, je-li zpráva odesílatele opatřena „zaručeným“ elektronickým podpisem odpovídajícím české legislativě a vydávaným akreditovaným poskytovatelem certifikačních služeb, což bohužel Váš e-mail nebyl.

Doufám, že v brzké době se Vám od kolegů z konzulární sekce dostane také odpovědi ve věci ukončení působení p. Randy ve funkci honorárního konzula ČR ve Winnipegu.

S pozdravem

Jana BRÁZDOVÁ
tajemnice
náměstkyně ministry

Ministerstvo zahraničních věcí České republiky

Loretánské náměstí 5

118 00 Praha 1 - Hradčany

Tel.: 011 42 02 24 18 27 41

011 42 02 24 18 29 71

Fax: 011 42 02 24 18 20 46

Elektronická podatelna je pracoviště pro příjem a odesílání datových zpráv, připojené k veřejné síti. Prostřednictvím systému elektronické podatelny mají občané možnost vešit komunikaci s organizacemi při vyřizování svých záležitostí, vyplňování formulářů a získávání informací s využitím **zaručeného elektronického podpisu**, který je založen na kvalifikovaném certifikátu vydaném akreditovaným poskytovatelem certifikačních služeb.

Uživatelé (komunikující pomocí e-mailu), tedy předkladatelé podání, mohou používat jako technický prostředek libovolného poštovního klienta podporujícího speciifikaci S/MIME minimálně ve verzi 2.0.

Elektronickým podpisem se rozumí údaje v elektronické podobě, které jsou připojené k datové zprávě nebo jsou s ní logicky spojené, a které umožňují ověření totožnosti podepsané osoby se vztahem k datové zprávě, jak říká definice v zákoně o elektronickém podpisu, jenž parlament schválil v roce 2000. Elektronický podpis je prostředek k tomu, jak v anonymním světě internetu ověřit totožnost odesílatele. Zjednodušené řečeno pomocí individuální klíče před odesláním zašifrujete e-mail a příjemce si jeho správnost může ověřit u tzv. certifikační autority.

Při komunikaci se sítí spravou je vyžadován **kvalifikovaný certifikát** vydaný akreditovaným poskytovatelem certifikačních služeb. Akreditovaný poskytovatel musí splnit určité podmínky, které se na ostatní poskytovatele nevztahují. Zejména se jedná o § 10 ZoF9 a vyhláška 366/2001 úřadu pro ochranu osobních údajů.

Zaručený elektronický podpis je elektronický podpis v takové formě, která, zpravidla kryptografickými metodami, zaručuje i integritu dokumentu a autentizaci podepsaného.

- **autentizace** - lze ověřit původnost (identitu) subjektu, kterému patří elektronický podpis,
- **integrita** - lze prokázat, že po podepsání nedošlo k žádné změně, soubor není úmyslně či neúmyslně poškozen,
- **nepopiratelnost** - autor nemůže tvrdit, že podepsaný elektronický dokument nevytvřil (např. nemůže se zříct vytvoření a odeslání výhrůžného dopisu).

Rozdíl mezi prosím a zaručeným elektronickým podpisem je obdvojný rozdíl mezi úředně neověřeným a ověřeným vlastnoručním podpisem.

Ostatní přijaté e-maily (řádkové listice) **neobsahující zaručený elektronický podpis** dle výše uvedených kritérií, e-podatelná sice registruje, ale jsou automaticky přesměrovány na Tiskový odděl MZV ČR (RVD), kde jsou zpracovávány. U těchto podání **není odesláno žádné potvrzení o přijetí**.

E-mail přijatý z adresy jacob@cc-mh.ca (Joe Dobrovolský) neobsahuje elektronický podpis odpovídající české legislativě. Připravený usazenovaný podpis odkazuje na (zřejmě soukromého, neakreditovaného) poskytovatele elektronického podpisu pro ústavní služby.

Šimek Bohuslav

28. února 2012

Seeking single female

live-in housekeeper.

Valid work permit

and driver's licence required.

Must be fluent in a Slavic language.

Call Didi @ 416/727-1305.

2101-05

Žádost o pomoc

.....Pátrám po stopách Adiny Mandlové v Kanadě. Hodně mi pomohl pan Škvorecký, zaslal mi balíček se všemi svými nahrávkami, ale potom mu ubývaly síly, dali jsme dohromady vše o Lidě Bárové a "Čemu se smála Adina Mandlová" jsme nestačili zpracovat a dokončit. Něco mám, ale potřeboval bych zjistit další její stopy v Kanadě, event. staré fotografie, vzpomínky, i negativní, kterých není málo, historku s ní nebo o ní, cokoli, aby kniha byla co nejúplnější....

Ondřej Suchý,

e-mail: ondrej.suchy@semanovice.cz

Real Estate poradna Koupě kondominia

Dnes, víc než kdy jindy, lidé v Torontě a okolí kupují kondominia, které jsou většinou zakoupenými byty anebo řádovými domky.

Co je to kondominium? Je to vlastnictví bytové jednotky a spoluvlastnictví společných a venkovních prostorů a staveb, kde se spoluvlastník dělí o náklady s ostatními spoluvlastníky.

Proč je lidé kupují?

Podle mne jsou zde dva hlavní důvody. Často je to levnější získání bydlení, zvláště v částech města, kde stavební pozemek je velmi drahý. To se týká hlavně centra města a jiných oblíbených míst. Za druhé je to způsob života. Mnozí nemají čas nebo sílu se starat o vlastní dům, o jeho opravu a modernizaci, jiní se cítí v domě osamělí a tak raději zvolí bydlení v bytě, kde mají větší možnost se scházet s lidmi. Také se nemusí starat o údržbu a opravu domu a společných prostorů. O to se většinou stará správce, který je zaměstnancem společnosti.

Často dostávám otázku, co je lepší koupit, ještě nepostavené kondo podle návrhu stavební společnosti anebo už existující bytovou jednotku. Výhoda koupě ještě nepostaveného konda je, obzvláště v poslední době, že od okamžiku, kdy ho člověk koupil do doby převzetí může

Komunisté chtěli statek, tak rodinu z Kroměřížska pozavírali do ústavů

Zlín-mfd/Luděk Navara - 6. března 2012-Soudy se zabývají dalším z otřesných případů komunistické zvládnutí z 50. let. O rehabilitaci usilují členové rodiny Pecníkových, které komunisté násilím odvedli ze statku v Chrástanech u Hulína na Kroměřížsku. Matka skončila v blázinci, dědeček ve starobinci a dcery v dětském domově. Soudy zatím rehabilitovaly jen první dva členy rodiny.

Komunisté v 50. letech za jedinou noc zničili rodinu z Kroměřížska, soudy nyní rozhodují o rehabilitaci obětí.

V noci na 9. prosince 1951 přestala rodina Pecníková téměř existovat. Do jejich domu tu noc vnikli ozbrojenci a všechny odvedli pryč: maminku do blázince, dědečka do starobince a dvě děti do dětského domova. Otce už v té době neměly - zahynul v koncentračním táboře za německé okupace.

Takto tvrdě komunistický režim zasahoval proti sedlácké rodině, protože potřeboval její statek pro vznikající družstvo. A vše se odehrálo bez soudu. Dědeček ve starobinci za čtyři dny zemřel.

Výjimečně brutální případ je neobvyklý i dnes. Ovšem něčím jiným: zatímco tisíce politických vězňů odsouzených do vězení se už dávno domohly rehabilitací, v tomto případě je to problém. Nikdo totiž nebyl oficiálně odsouzen a nikdo vlastně ani neskončil ve vězení. Byli sice všichni zavřeni, ale jinde - v léčebně či sociálních ústavech.

"S takovýmto případem jsem se dosud nesetkal," říká advokát Lubomír Müller, který se na podobné soudní pře specializuje. A také zastupuje obě dcery, které tehdy skončily na tři roky v dětském domově a dnes se domáhají rehabilitace pro sebe a své blízké.

"Byť podobné rozhodnutí zřejmě v tuzemsku dosud nepadlo, máme za to, že všechny okolnosti umožňují posoudit tento případ jako hodný rehabilitace," řekl soudce Karel Rašín. Jenže to mluvil jen o jednom členovi rodiny - o dědečkovi Václavu Pecníkovi. Ten byl v pondělí posmrtně rehabilitován. Stejně tak matka Marie za dva roky strávené v psychiatrické léčebně.

Rehabilitace v případě maminky umožňuje potomkům získat odškodnění, ale v případě dědečka je to jen rozhodnutí bez praktického dopadu. "Jedná se o akt spravedlnosti," říká advokát.

Soud ovšem prozatím nerehabilitoval obě dcery. Dnes dvaasedmdesátiletou Irenu a o rok mladší Marii. Protože advokát Müller se na místě odvolal, bude o tom rozhodovat krajský soud.

Příběh rodiny Pecníkových je otřesný i na tehdejší poměry. Komunisté si rodinu vybrali zřejmě proto, že v domě nebyl hospodář, a tak bylo snadné je v noci přepadnout.

Dvanáctiletá Irena a jedenáctiletá Marie držely klíč zevnitř, když se ozbrojenci pokoušeli paklíčem otevřít dveře. Pak ovšem skupina neznámých mužů rozbila okno, vnikla do domu a všechny obyvatele odvezla. "Já chci umřít doma," křičel dědeček, když jej odnášeli.

Přepad sice šetřil Úřad pro dokumentaci a vyšetřování zločinů komunismu, ale nikdo potrestán nebyl. Není ani jasné, kdo komando vyslal. Příběh Pecníkových zpracoval do své knihy Cena facky zlínský spisovatel Josef Holcman.

Zaslal Lubomír Müller

stoupnout jeho cena. Navíc kupující si může zvolit způsob dokončení a určit drobné změny oproti původnímu plánu. Jednou velkou nevýhodou je, že často stavba není dokončena včas a smlouva je stavitelem napsána tak, že může dokončení posunovat. Je pravda, že když stavba není dokončena v určitých situacích kupující může požadovat peníze zpátky, ale to se nestává moc často, protože by ztratil zisk, který může získat pozdějším prodejem. Znáám lidí, co rok a půl bydleli ve sklepě v podnájmu, protože prodali dům a neměli kam jít. Za dva, tři, čtyři roky se může hodně změnit: velikost rodiny, zaměstnání, finanční situace a změna životního stylu a v hodně případech ve smlouvě je odstavec zakazující prodej bytové jednotky do té doby, než bude budova registrována jako kondominium a kupující se stane majitelem.

Doba mezi postavením domu a registrováním bytové jednotky může trvat 3-6 měsíců, někdy i déle. Mezi tím kupující stále není vlastníkem, i když může v bytě bydlet *interim occupancy*; a tak stále nemůže být prodán a nemůže získat hypotéku, ale platí nájemné tak zvanou *phantom mortgage*. U existující bytové jednotky je to jednodušší, protože kupující vidí co kupuje. Vše je už dostavěno, může si prohlédnout společné místnosti, bazén, tělocvičnu, šatny, garáž, vchod, parkování pro hosty, skladovací prostory, výhled z bytu, posoudit hluk z ulice, velikost, umístění místnosti atd. To vše je daleko snadnější si zkontrolovat u hotového bytu. Důležité také je, že se stane hned vlastníkem a tak když se změní jeho finanční nebo rodinná situace, tak může být okamžitě prodán. A za tu dobu co bydlel ve svém, cena také šla nahoru.

Při každé koupi jednotky by se měl udělat *conditional offer*, který by byl přezkoumán právníkem *status certificate*. Při tom se dá zjistit nejen finanční situace společnosti, ale i podmínky mimo jiné možnost chování domácích zvířat, doba používání knihovny, společenských místnosti, bazénu a tělocvičny, jaké je možno použít záclony a žaluzie, zda je možné mít gril na balkóně, možnost pronájmu a jiná omezení, která většinou kupujícími nevedí, ale pro někoho

jsou důležitá. To je jen několik bodů, o které jsem se chtěl s vámi podělit. Bydlení v kondominiu má výhody, které víc a víc lidí oceňují.

V případě, že chcete prodat nebo koupit nové nebo existující kondo a nebo domek, s důvěrou se obraťte na mne.

Rostí Brankovský
Royal LePage.
Tel.: 416/443-0300

FRIDAY MARCH 30/12
Dianne Body & Band...

TRUMPET: The Grass Roots * Dale Passillo
DRUMS: John Poppers * Jimmy Byler
BASS: Kim Mitchell * Ben Larkin
SAX+KEYS: Shanna Dancy
CELLO: Jen Marston
VIOLIN: Barry Stewart

FRIDAY March 30/12
8 PM
Waterfront Bistro UPstairs
590 Liverpool Road, Pickering
\$10.00 Drink INFO * 905 427 0877
www.DianneBody.com
EVENING INCLUDES ART SHOW WITH CULTURAL EXPRESSIONS.COM

Restaurace a bar
The Black Horse
Černý kůň
928 Bloor St. West, Toronto
(Ossington a Bloor)
otevřeno každý den do půlnoci
Pěnové plzeňské pivo
PILSNER URQUEL
Dobrá kuchyně
Intimní posezení
Tel.: 416/531-9096

Chcete sledovat a ovládat
TV vysílání z pohodlí
Vašeho gauče?

Kábllovka

online TV The future of IPTV
www.kablovka.com

Česká a Slovenská televize jednoducho a bez počítača !

www.kablovka.com

PORTRÉTY, KRESBY, OLEJOMALBY, KOLÁŽE

H. G. Skilling

MARIA GABÁNKOVÁ

TEL.: (416) 535-8063

www.paintinggalleries.net

e-mail: gabankova@paintinggalleries.net

**Potřebujete koupit rodinný domek v Torontu,
apartment na Floridě
nebo malou komůrku v Praze?
Nevíte, jak na to?**

**Zavolejte:
Viera Kononenková
Mortgage Specialist**

**Royal Bank of Canada
T.416-857-0330
F. 905-823-6047
viera.kononenkova@rbc.com**

DVOJICE SLAVNÝCH NAROZENIN

Gizelle Kerney - 96

Nevím (a moc by mne to zajímalo), kolik je mezi námi lidí, kteří se tváří v tvář setkali s prvním československým prezidentem. Ale vím, že jedním z nich byla Gizelle, která se svým otcem, regionálním hejtmanem Aladarem Ondrejkočivem, každoročně na podzim spolu s ostatními hejtmany a jejich rodinami navštívili prezidenta Masaryka v jeho letním sídle v Topoľčiankách a ještě si pamatuje, jak pan prezident držel hrnek s kávou (v obou dlaních), a když ho napodobovala a maminka ji kritizovala, odvolala se na svůj prezidentský vzor. Topoľčianský zámek nebyl jen tak všelijaký zámek. Do roku 1918 byl jednou z rezidencí rakousko-uherského císaře, který tu zavedl chov lipicánů. Po pádu habsburského mocnářství stáje převzal československý stát a jejich vedením byl o několik let později pověřen ruský uprchlík, kozácký kapitán Slobodinský. Na jaře v roce 1945, po obsazení oblasti sovětskými jednotkami, se po Slobodinském sháněl jejich velitel. Našel ho ve stájích. Vytáhl pistoli a zastřelil ho. Na uprchlíky musí být přísnost. I skoro třicet let po útěku...

Gizellino "kamarádění" se s hlavou státu se v trochu jiné formě opakuje v životě její dcery Veroniky. Veronika si vzala za druhého manžela plukovníka kanadské armády. Čestnou velitelkou jeho pluku byla až do nedávna princezna Alexandra. Její funkci letos převzala manželka následníka trůnu prince Charlese Camilla Parker. S princeznou Alexandrou se Veronika spřátelila do té míry, že byla pozvána, aby ji i se svým chotěm v Anglii navštívila. A navštívili. A byli krásně přijati.

Loni Slovenská televize v Bratislavě několikrát promítala film "Slováci v Kanadě", který už byl vysílán i v Torontě. Film natočili Markéta Slepčíková a její manžel Igor Rešovský. Jednou z kanadských osobností slovenského původu, ve filmu portretovaných, je Gizelle Kerney. Bylo jí tehdy kolem 90 roků, ale ve filmu, v němž také vzpomněla na vlaky židovských obětí, které Tisův režim posílal do Hitlerových koncentračních táborů, i na fotografii Juri Dojče ze stejné doby, vypadá jako filmová hvězda o dvacet roků mladší. Před několika málo léty jezdila autem. Poslední tři dny před svými letošními narozeninami (25. února) vařila svíčkovou pro šest osob a pekla. Její bábovky jsou mistrovským cukrárenským dílem - a to nemluvím o koulích nadívaných všelijakými rajskými dobrotami a...

A kromě toho je to žena, kterou každá ráno v 7:30 volám, abychom si ověřili, že ještě oba žijeme. Kdyby nebylo těch ranních telefonátů, ani bych to nevěděl. Díky za krásné přátelství, Gizelle.

Růžena Kytlová - 95

Přijdete-li na mši nebo na krajanskou zábavu či jiný podnik do kostela sv. Václava, skoro určitě tam zahlédnete mladého muže vedoucího k lavici někde v druhé řadě starší ženu (doufám, že mi odpustí, že ji popisuji jako "starší", ale myslím, že v devadesáti pěti na to má absolutní právo). Ta starší žena je paní Růžena Kytlová a ten mladý muž, který se o ni tak krásně stará, je její vnuk. Jmenuje se jako tatínek Victor Tichý (paní Kytlová má také vnučku, Josífkou, která na Torontské univerzitě studuje francouzskou literaturu, ale mluví výborně česky. Také sem chodí na mši a krajanské podniky s maminkou a tatínkem a s babičkou, bratrem a také tatínkovou maminkou, Gabrielou - vlastně druhou babičkou Victora. (To jsem ale ty příbuzenské vztahy zamotal!) Kdyby tato rodina nedělala pro krajanskou komunitu nic jiného, zaslouží si potlesk (a vím, že za tuto větu mi vynadají, že oni nejsou nic zvláštního a že to nemám dělat - takže teď už mi vynadat nemusí, protože jsem si jejich jménem vynadal sám). Ale mohou mi vynadat za zamotání jejich rodinných vztahů.

Paní Růžena se narodila 27. února 1917 ve vesnici Pich na Šumavě. Měla sedm sourozenců, poslední zemřel loni na podzim. V patnácti letech byla adoptována svým strýcem, žijícím se svou švýcarskou ženou ve Švýcarsku, kde se Růženka zapojila do československého spolku "Svatopluk Čech" a tam ji v roce 1956 při taneční zábavě v Curychu našel volyňský Čech Josef Kytl, který se - jako nečlen - zúčastnil s kanadskou sokolskou výpravou zájezdu na slet ve Vídni. Josef Kytl v druhé světové válce sloužil v československé armádě na západní frontě, zatímco jeho bratr Jaroslav sloužil ve Svobodově armádě na východě. Po skončení války se Josef, Jaroslav a třetí bratr Václav z Volyně přestěhovali do Československa, a Josef a Jaroslav později emigrovali do Kanady. Ve válce se člověk naučí dělat rychlá rozhodnutí a dělá je potom i v civilu. A tak, než se ten večer v Curychu rozešli, Josef se Růženky zeptal, jest-li by nechtěla do Kanady a i když nevíme, co odpověděla, víme, že v únoru 1957 ty dva v Torontu oddal Otec Jaroslav Janda.. Měli spolu dceru Věru, která se provdala za Viktora Tichého a ti dva spolu měli toho mladého muže, který Věřinu maminku vodí na mši, a dceru Josífkou, o níž již byla zmínka.

Paní Růženka nebyla jen vzornou manželkou a maminkou. Byla i obětavou členkou své torontské komunity. Učila v české škole, umístěné v Masarykově hale na Cowan Avenue a později ve škole biskupa Marrocco na rohu Bloor Street a Roncesvalles a řadu let školu vedla. Spolu se svým manželem byli členy Masarykova ústavu a Československého sdružení v Kanadě a také byli spoluzakladateli kostela sv. Václava v Torontu, kde ji s celou její rodinou každou neděli uvidíte při mši.

Paní Růženko, k Vaším narozeninám Vám blahopřejeme a děkujeme za Váš život!

Valná hromada Sokola Toronto

V neděli odpoledne, 4. března 2012 se ve společenské místnosti kostela sv. Václava v Torontu konala valná hromada torontské sokolské jednoty. Řídila ji starostka jednoty, Hana Jurásková. Valná hromada byla velmi dobře navštívena, včetně skupiny z Kitchener-Wareloo-Guelph (sestra Otrubová, manželé Kargrovi a Kratochvílovi - omlouvám se těm, kteří mi vypadli z děravé paměti). Vedle pracovní části (schválení zpráv funkcionářů, volba nového výboru) jsme smutnili: sestra Jurásková valnou hromadu zahájila vzpomínáním úmrtí v minulém roce Jana

**ARE YOU A PROFESSIONAL
WOODWORKER OR HANDYMAN WHO
WANTS TO START YOUR OWN BUSINESS?**
FOR SALE: All the machines you need to start : a heavy duty

italian professional combination machine for seven operations
(3/4 ton), vertical drilling machine, 6" surface joiner, tilting
table saw, professional standard solid maple bench, fire-proof
safe cabinet with combination for tool storage (36" x 24" x 90").

Call: Otta 416-663-2382 Location: Weston Rd, Toronto

Waldaufa, který po sobě zanechal sokolský odkaz, ke kterému (hlavně k jeho monumentální knize "Sokol malé dějiny velké myšlenky") se budou vracet příští generace. Ale také jsme se radovali: sestra starostka Sokolské župy kanadské ve své funkci vzdělavatelky torontské jednoty uvedla v sokolský kruh nové členy: Kateřinu a Michaela Pospíšilovy, kteří přestoupili z brněnské župy Jana Máchala (oba hrají volejbal a Kateřina učí v sobotu v české škole), Alici Tmejovou (několikrát cvičila na sokolských vystoupeních a pracuje se sokolskými dětmi - a také je ženou pokladníka jednoty, Roberta Tmeje - a tohle je pravda: když jsem ji v Sokole viděl poprvé a slyšel její jméno, nebyl jsem si jistý, není-li (tak mladě vypadá) Robertovou dcerou (i když Robert taky dobře vypadá a také je docela mladý): oba letí na slet; a Zdenka Krykorku, bývalého profesionálního trenéra v lehké atletice a sportu, který už druhý rok vede v jednotě družstvo malých dětí. Bylo milé a mírně dojemné vidět skupinku tak pěkných mladých lidí skládat sokolský slib. A skoro stejně mile dojemné bylo udělení Annou Janoušovou (tentokrát ve funkci starostky župy) cen a uznání za věrnost sokolské myšlenky Zdeně Hollerové, Václavu Janoušovi, Josefu Kratochvílovi z Guelphu a Vladimíru Rydlovi. A starostce torontské jednoty, Haně Juráskové, uznání za dlouholetou záslužnou sokolskou činnost. Budiž mi dovoleno vzdát Haně Juráskové osobní hold za mimořádnou práci, kterou dělá nejen v Sokole, ale i ve farnosti sv. Václava.

Josef Čermák

Obrana pesimistova

Již se mi stalo, že redaktor tohoto listu mi naznačil, že moje texty jsou příliš pesimistické a pochmurné. Nic mne nepotěší víc, než reakce na moje snažení. Je-li příznivá, přiznám, že je mi to milé, v opačném případě je to možná užitečnější.

Co tedy vlastně se míní pod tím slovem pesimismus? Podle *Slovníku cizích slov* (Státní pedagogické nakladatelství Praha, 1981) ...sklon k tomu, považovat skutečnost za horší než je, a očekávat uskutečnění nejhorsích možností ...

K tomu docela malou poznámku: kdo a jak reálně a zodpovědně určí, zda skutečnost je výborná a nebo jen horší? A jak moc horší, než by měla a nebo mohla být? Kde je hranice takové bídy? Tedy, dle mého názoru, určení míry špatnosti je čin v podstatě relativní. Kdo určuje hranici, kde začíná se pesimismus? A proč? A kolik lidí má na ten či onen jev názor spíše kladný a nebo spíše záporný a je ten případně záporný názor objektivně vytvořený a statisticky potvrzený? Nebo je zcela subjektivní?

Ale nechci se ponořovat do teoretických úvah, k nimž nemám patřičného vzdělání, i když si myslím, že k posouzení toho či onoho jevu, není mnohdy jakkoli specializované odbornosti nezbytně třeba.

Každý normálně uvažující člověk někdy se asi zamyslí nad tím, zda to či ono, co kolem sebe vidí, v místě bydliště, případně dále od něj a nebo ve sdělení informačních médií, je více pozitivní nebo negativní pro blaho lidí. A nebo přímo pro blaho takového pozorovatele jakým je on sám.

Myslím, že stanovení kritéria kladného a jeho opaku, není až příliš komplikovaná záležitost. Tohle je ale dosti všeobecné a dokonale laické povídání. Pokusím se teď konkrétněji objasnit, proč tato úvaha je obhajobou. Pesimismu (tedy přesněji, mého).

Úvodem snad ujištění, že nejsem docela slepý k tomu všemu, kam naše západní, moderní a v samé podstatě i demokratická společnost, v průběhu let se vypracovala. Netřeba připomínat co každému je velmi dobře známo ... moderní technologie, stejně jako informatika, nové poznatky vědy, lékařské i jiných. Člověk na Měsíci. A stejně tak i paradox, že je to zřejmě bohatý arsenál děsných zbraní nalézajících se na různých částech světa, v zemích vcelku rozdílných politických názorů jejich vlád, že dosud nevypukla třetí a nepochybně nejděsivější světová válka.

Jsou věci podstatné a méně podstatné, které se v průběhu času dějí. Snad právě ono dosavadní odvrácení nebezpečí další hrozivé kalamity tímto poněkud paradoxním způsobem, bohatými arsenály nejničivějších zbraní, je tím nejdůležitějším. Tím by se snad měl ubírat můj optimismus. Bylo by ale velmi ošidné, holedbat se jen touto skutečností, tímto v negativnu pozitivním. Neboť život plyne dál i mezi těmi největšími katastrofami a po nich. A okolnosti, v nichž své životy žijeme, se s časem proměňují. Ano, v tomto ohledu v našich pocitech má jistou roli nostalgie, připomínka časů mladosti, kdy vše, i to špatné, zdálo se být lepší a snesitelnější, než jak by tomu bylo dnes, ve věku značně pokročilejším.

A snad právě to je důvodem, proč se někomu zdají moje občas publikované názory příliš pochmurnými, učeně tedy pesimistickými. Nikterak se nezbavuji odpovědnosti za tento pro některého čtenáře možný dopad mých úvah a sdělení. Ale abych povídání neprotahoval, k tomu si dovolím ještě krátce pokračovat:

Záměrně opominu poznatky minulosti, která mi skončila v roce 1968 emigrací do Kanady. Byli jsme přijati velmi pěkně, nejedna pomoc nám byla poskytnuta (ač já sám mnoho nepotřeboval, nastupoval jsem do zaměstnání ve svém oboru, vyřízeno ještě z Prahy).

Od té vzrušující chvíle, kdy jsme přistáli na letišti ve Winnipegu, uplynulo už 43 let. To je dlouhá doba. V mnoha počátečních letech vnímal jsem zemi nového domova očima vděčnosti a díky za vlídné přijetí. Nepřestával jsem se zajímat o dění v rodné zemi a stejně tak i o dění v domovině nové. A o tom, co se děje ve světě a to ne informacemi sdělovanými přes filtr totalitního režimu, z něhož jsem odešel. Sice ne očima znalce politologa či jiného odborníka, ale prostého občana.

Dnes tedy, pokud mne ještě, díky snad přízni osudu, paměť docela neopustila, ani zájem o sledování dění (ač žena, tedy ta moje, mne nabádá, abych se raději staral o jiné, praktičtější věci ... *Dům je starý, chátřá, udělej v tom něco* a podobně), nemohu vidět jen změny pozitivní.

Tedy, je snad důvodem k radosti, když shledávám, že nejjeden dnešní výrobek co do spolehlivosti a trvanlivosti nevyrovnává se stejnému, ale značně dávnějšímu data výroby v solidnosti a trvanlivosti ač, a nebo právě proto, nese hrdá slova *Made in China*?

Je snad důvodem ke klidné spokojenosti, když až příliš často mocnými jsou prosazovány věci, přičítají se normální úvaze a rozumu? (V době současné ekonomické stagnace

vláda neustále praktikuje ono odborníky vyvrácené tvrzení, že Kanada potřebuje stále víc a víc imigrantů a to v podstatě bez ohledu na jejich kvalifikaci a výhledu na jejich rychle zapojení a uplatnění ve společnosti, místo cesty na podporný úřad.)

Je snad důvodem ke klidu, že na téma globálního oteplování, jev to nepochybně důležitý pro naši zem, názory učenců nejsou jednotné ... nic takového, jako třeba proč vznikají kardiovaskulární problémy?

Proč práce člověka není odměňována podle její užitečnosti a úsilí, nezbytného k dosažení takové odbornosti pro blaho společnosti? Proč taková mnohdy důležitá a dobře placená místa jsou obsazována diletanty, kteří po ročním nebo dvouročním chabém působení jsou propuštěni, ale na cestu do jiného místa přijímají čtvrt milionu dolarů?

Proč tzv. *selský rozum* stal se příliš často Popelkou mezi názory mocných? Proč tak znamenitě jsou odměňováni ti v t.zv. *marketingu a managementu*, aniž jejich dílo je v účinnosti hodnoceno a případně jeho činnost modifikována? Marketing a management, to je dnes velká slovní a bohužel i praxí provozovaná významová inflace.

Jsem pesimistou, když řeknu, že nové opatření je blbost (a než se jeden naděje, praxe to potvrdí)?

Jsem pesimistou, když žasnu nad tím, jakým žertem se dnes až příliš často pro zaměstnání stává ten dávný boj za osmihodinovou pracovní dobu?

Je to pesimismus, když se dívím podpoře západních politiků onomu hnutí dnešních dnů v mnoha státech Severní Afriky a jinde pod heslem demokracie, ač dnes už se ukazuje, čeho jsem se obával ... reálné šance ne právě vlídného islamismu uchopit vládu lidu v těchto t.zv. po demokracii toužících zemích?

Jsem zarytým pesimistou, když soudím, že rychlost dnešního pokroku podobá se závodnímu, vysoce výkonnému automobilu, který, ouha, prokletá to zatačka ...

Jsem zpozdilec, když řeknu, že produkce nesmyslně debilních a digitálně umožněných filmů, recenzovaných ve vši vážnosti pány recenzenty, má možná na blaho mládeže horší dopad než něco výfukových plynů?

Je znakem bezvadného chodu společnosti, když řemeslník se nezřídka nedostaví k výkonu své práce bez omluvy?

Je to znamenité, když v obchodě, kde dříve na první otázku jeden dostal zasvěcenou odpověď, dnes je odkázán na jiného a pak možná ještě dalšího specialistu?

Že dnes upadla vážnost pošt a jistý rituál psaní dopisů?

A že ... ale dosti.

Bohužel, mohl bych ještě pokračovat. Mohl bych také dodat něco radostnějšího, ale to snad až někdy příště.

Vladimír Cícha

DĚTSKÝ TÁBOR HOSTÝN existuje od roku 1954. Nachází se 80 km na S od Montrealu v lesích Lamaudierského pohorí. Tábor vlastní pláž na jezerě LaFont. Tábor pro děti od 6 do 15 let bude mít opět jeden tři týdenní turnus, a to od 1. do 21. července. Cena je stejná jako vloni: 350\$/7 týden, 695\$/12 týdnů a 890\$/3 týdny. Za každé další dítě ze stejné rodiny je sleva 10%. Daně se neplatí. Sociálně slabé případy se řeší individuálně. Výhody pro děti: kvalitní program, dobré jídlo a levné poplatky. Vydáváme potvrzení na daňové úlevy! Do tábora přivážeme i děti, které nemluví ani česky, ani slovensky. Ať si děti přivedou svoje kamarády či kamarádky. Hledáme placené kuchyňky (možná kompenzace za pobyty dětí) a vedoucí k dětem. Přihlášky na dětský tábor a na práci jsou na internetu: www.hostyn.org. Posílajte své děti a vnučata na tábor, chcete-li udělat českou i slovenskou tradici tábora. **KONTAKTY:** Ředitel dětského tábora: RNDr. Josef Máxant. Tel. 450-465-4844, Fax: 450-923-4159, health.yrind@sympatico.ca ; Sekretářka: Viera Šebenová, Tel. 514-385-5153, hostyn@livewire.com ; **President Asociace Hostýn:** Zdeněk Nosek Tel. 514-365-8863.

05, 08, 10-2012

GROUP EXHIBITION

29 February - 21 March 2012

Sara Çağlar
Lutfu Kaplanoglu
Anna Zinato
Angela De Francesco
Marie Claire Kuorn Ju Paik
Michael Marcotte
Standa Sedlak
Patricia Dello

107 Scollard Street, Toronto, Ontario, - M5R 1G4

V šesté minutě

Ve vaření spatřuji docela zalíbení. Nemyslím tím taková ta typicky dobrá česká, ale na přípravu náročná jídla jako jsou například španělské ptáčci, vepřová s knedlíkem a zelím, svíčková a jiná, svoji dost dlouhou přípravou podobná těm, už vyjmenovaným. Abych věci uvedla na pravou míru, tak samozřejmě, že i tahle jídla občas udělám, ale žádnou velikou radost při nich nemívám. Také si jídla dělím na letní a zimní a pak členům své rodiny, toužícím třeba v dubnu po svíčkové nebo vepřové sdělují s naprostým chladem, že to teď nelze, neboť není zima a tak sem tato jídla nepatří. A docela to funguje. Žádný seznam zimních a letních jídel jsem nikdy nemusela nikomu předkládat a tak to vlastně jde i tak trochu ošvindlovat. U španělských ptáčků jsem dost dlouho nevěděla pravý důvod, proč po téhle dobré krmi netouží můj vnuk Šimon, který tohle jídlo prakticky nikdy nevyžadoval. Zjištění, ke kterému došlo, až když vyrostl z chlapečka na pořádného kluka, bylo úžasné. „Já jsem si vždy, babičko, myslel, že jsou to opravdoví, nachytaní ptáčci a proto jsem to nechtěl“. No, tak teď už více rozumu nabral a tak by si je i často s chutí dal, ale musí respektovat roční období a tak je také moc často nemá.

„Jíš jitrnice?“ ptám se jednou jako první, Šimona. Lakonická odpověď je krátká a kladná. Mrknu na hodiny, otevřu troubu, zapnu příslušný knoflík a vložím dovnitř pekáček s jitrnicemi. Šimon zapne v stejný okamžik příslušný knoflík u televize, kde běží hokejové utkání. Mám na něho vztek, chtěla jsem se ho na něco zeptat a trochu si s ním popovídat, ale už je přikován k obrazovce a nevnímá nic kolem sebe. Nejraději bych ho přirazila na mantinel. Jdu doškrábat brambory a už si ho nevšímám.

„Babičko, v šesté minutě dej vařit brambory“ ozve se od televize. Nevěřím svým uším. „Jak v šesté minutě?“ „Tomu ty asi nerozumíš, prostě v šesté minutě první třetiny, abych to mohl sníst o přestávce, teď je čtvrtá

minuta“. Chytá mě amok, jednak z faktu, že mi někdo bude nařizovat, v kolikáté minutě mám dát vařit brambory a jednak, že se bude moje vaření podřizovat nějaké hokejové třetině a následné přestávce. Znovu bych ho nejraději bodyčkovala.

A ještě si o mně myslí, že nevím, že se hokej hraje ve třech třetinách po dvaceti minutách čistého času! A zasněně se od trouby zahledím a zavzpomínám si, jak v přelidněném obýváku jsme všichni upínali zrak do tehdy ještě malé televizní obrazovky a nervózně sledovali, zda Jozef Golonka překoná prázdnou sovětskou branku. „A je to tam, branka!“ Řval tehdy celý obýváček. Pak se opět vtáhnou do současnosti, a i přes nevyřčené výhrady - uposlechnu a přesně v šesté minutě dám vařit brambory. Jsem rozčilená, přemýšlím, jak bych si vedla při samostatných nájezdech proti Šimonovi a trochu se i nepřítomně usmívám a tak si ani nepovším, že mi mezitím praskly v troubě jitrnice a jejich obsah zaplňuje zapékací pekáč - když si toho konečně povším, je už pekáč plný jitrnicové beztvaré hmoty, tvar mají už jen kousky špejlí, kterými byly uzavřeny.

V okamžiku, kdy siréna oznamuje konec první třetiny, ho volám k jídlu a přistrkuji mu talíř s jitrnicovou hmotou, silně nedovařenými bramborami a ještě kelímek s hořčicí. „Ty brambory jsou pěkně tvrdý“ „No, a co má být? Hokej je taky tvrdá hra“ „já na to a je mi to úplně fuk. „Já bych si k tomu dal raději chleba“ „Tak to ani náhodou, jen si ty hokejové brambory užij, rozmačkej si je vidličkou“. Dívám se, jak je začíná rozmačkávat. „Až bude příště třeba fotbal, tak je dám vařit také v šesté minutě a pak už je nebudeš muset mačkat vůbec.“ čímž mu dávám jasně najevo, že moc dobře vím, že v případě systému vaření brambor fotbalových tak zvané do přestávky, by trval var hodně dlouho. „Čemu se usmíváš?“ slyším najednou. „Ale to nic, jen si tak představuji, jak by ty brambory musely být rozmaširované, kdyby se vařily až do konce první půle - byla by to ta nejměkčí kaše.“ Pak se na něho

zahledím. Už domačkal vidličkou všechny hokejové brambory a zírá na mne s viditelným zájmem a překvapením. Usměju se na něho „Holečku, já toho o fotbale a hokeji vím určitě víc, než ty toho víš o vaření brambor. Víš třeba, kolikátí jsme byli v roce 1969 v hokeji, na mistrovství světa? No, vidíš, mlčíš. Řeknu ti to, třetí, měli jsme bronz, a dvakrát jsme tehdy porazili Rusáky 2:0 a 4:3, což bylo nade vše a navíc něco nebývalého. Jarda Holík, co hrál tehdy za nás, si dokonce na dresu nějakou leukoplasti přelepil rudou hvězdu. Možná, že je to teď s tím vaším fanděním lepší, my jsme to tehdy brali hodně politicky - obsadili nás, tak jim to alespoň namlaťme v hokeji. Jejich trenér byl nějaký Tarasov, takovej mohutnej chlap a ten celý zápas držel miniaturní sešitek a neustále si všechno zapisoval. Když tehdy od nás dostali tu nakládačku, tak se v Praze objevilo mnoho všelijakých nápisů, ovšem vrcholem všeho byl nápis na expresním vlaku, který tehdy spojoval Milovice s Moskvou „Tarasove piš, až přijedeš na Sibiř!“ A Šimone, když se střílelo na jejich prázdnou branku, tak jsme byli tak nervózní, že to ani nejde slovy popsat. Všichni jsme vlastně ten puk do jejich brány v duchu postrkovali. Jo, chlapečku, to jsou zase moje zážitkové vzpomínky a ty si myslíš, že já toho o sportu moc nevím!“

Zase jsem viditelně v jeho očích stoupla a dnes to bylo hodně vysoko! Usmívám se na něho a sladce mu oznamuji: „Na příští týden ti nachytám nějaké ptáčky a udělám ti je s rýží a brusinkovým kompotem.“

Jana Fafejťová - Praha

Experience Edenvale Aerodrome
A beautiful place to fly and dine!

- < Fud Grill Restaurant
- < Hangar Rentals
- < Czech Manufactured Ultralight Aircraft for Sale
- < Self Serve Fuel Station
- < Runway Lights
- < Automatic Weather Observation Station (AWOS)
- < Flying School on Site

EDENVALE Aerodrome
5195 Hwy 26 East Stayner, ON L0M 1S0 Tel: (705) 428.3112
www.edenflight.com info@edenflight.com www.fudgrill.com

SALON KARIN
(416) 251-6000
3507 Lakeshore Blvd. W. (at Brown's Line)
Etobicoke, ON M8W 1N4

nově otevřené
kadeřnictví
v jižním Etobicoke na Lakeshore
(mezi Kipling a Brown's Line)
Parkování zdarma nebo TTC
Otevřeno: úterý-sobota, 9-19
Na vaši návštěvu se těší
Karin Waldstein

S tímto kupónem
je 20 % sleva.

Toto číslo bylo dáno
do tiskárny 8. 3. 2012 ve 23:00

Příští číslo vyjde:
22. 3. 2012

Uzávěrka: 16. 3. 2012

Gambrinus liga

Slágrem 19. kola byl soubor vedoucí Sparty s mistrovskou Plzní, který přinesl vynikající fotbal. Nástup před 17895 diváky patřil hostům a již ve 3. minutě Bakoš prošel spartánskou obranou a zajistil hostům vedení. Další branku připojil nejmenší hráč na hřišti Pilař hlavou o deset minut později. Kuriozní byla jediná branka Sparty, kdy Kweuke ležící na zemi se doplazil k míči a rovněž hlavou dostrkal míč do plzeňské sítě. Plzeňský Horváth sice neproměnil kontraverzní penaltu, ale Bakoš v 59. minutě upravil na konečných 1:3. Z pražských týmů si vedla dobře pouze Dukla, která brankami Hanouska a Pázlera porazila na Julisce Slovácko. Osudnou pro Bohemians v souboji s Ostravou se stala 28. minuta, kdy po rohu hlavičkoval Cverna a Droppa doklepl míč za Šňozíkova záda. Žižkov prohrál v Olomouci 1:2. Obě branky vítězů vstřelil Varadi. Mladá Boleslav nakonec udolala Slavii 3:2. Boleslav dvakrát vedla a Slavia dvakrát srovnala skóre, ale Zahustel v 71. minutě dopravil po třetí míč do slávistické sítě. Po této prohře rezignoval nepopulární trenér František Straka na svoji funkci. Liberec nevyužil své šance dotáhnout se na vedoucí Spartu a prohrál v Teplicích 0:1. Zbývající zápasy skončily nerozhodně: Jablonec-Budějovice 1:1 a Příbram-Hradec 0:0.

Výsledky 18. kola: Hradec-Sparta 1:0, Ostrava-Jablonec 2:2, Slovácko-Olomouc 0:1, Liberec-Příbram 2:0, Žižkov-Mladá Boleslav 1:2, Budějovice-Bohemians 3:1, Plzeň-Dukla 1:1 a Slavia-Teplice 0:0.

Tabulka

1. Sparta	19	14	1	4	35:16	43
2. Liberec	19	12	4	3	43:21	40
3. Plzeň	19	11	4	4	46:27	37
4. Boleslav	19	11	4	4	34:21	37
5. Jablonec	19	9	5	5	43:22	32
6. Příbram	19	9	2	8	28:30	29
7. Teplice	19	8	4	7	22:23	28
8. Dukla	19	7	6	6	26:21	27
9. Slovácko	19	7	2	10	16:22	23
10. Hradec	19	6	5	8	15:23	23
11. Slavia	19	5	7	7	17:23	22
12. Bohemians	19	5	4	10	14:33	19
13. Budějovice	19	4	6	9	21:34	18
14. Olomouc	19	5	8	6	18:21	14
15. Ostrava	19	3	5	11	16:31	14
16. Žižkov	19	2	1	16	12:38	7

Slovenská Corgoň liga

19. kolo bylo odloženo na 27. března 2012. 3. a 4. března se hrálo 20. kolo: Prešov-Košice 0:1, Senica-Nitra 3:1, Slovan-Dunajská Streda 3:1, Žilina-Ružomberok 2:1, Trnava-Zlaté Moravce 1:0, Trenčín-Banská Bystrica 2:2.

Tabulka

1. Žilina	19	10	6	3	31:20	36
2. Slovan	19	10	5	4	29:21	35
3. Trnava	19	10	5	4	23:17	35
4. Senica	19	9	7	3	28:15	34
5. Zl. Moravce	19	8	6	5	20:17	30
6. Ružomberok	19	7	7	5	26:18	28
7. Nitra	19	4	10	5	19:20	22
8. Bystrica	19	6	4	9	26:28	22
9. Košice	19	5	6	8	20:26	21
10. Trenčín	19	4	8	7	23:28	20
11. Prešov	19	2	6	11	9:24	12
12. D. Streda	19	4	0	15	12:32	12

Kopaná

Irsko-Česko 1:1, přátelské utkání v Dublinu. Vedoucí branku vstřelil v 50. minutě Baroš. Za Iry vyrovnal z těžkého úhlu čtyři minuty před koncem Cox. Slovensko vyhrálo v Turecku 2:1. Branky: 24. Weiss ml., 39. Stoch. Za Turecko tři minuty před koncem Tunay Torun.

V Evropské lize hrála Plzeň s Schalke v Plzni 1:1, v Gelsenkirchenu se pak pod střechou skončil zápas v normálním čase také 1:1, přestože hráli Plzeňáci o deseti hráčích bez vyloučeného Bakoše, podařilo se Rajtoralovi v závěru vyrovnat. V prodloužení pak oslabená Plzeň dvakrát inkasovala a prohrála 1:3.

Česká hokejová extraliga

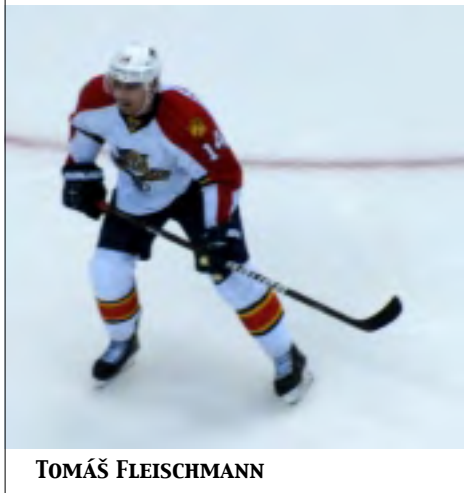
Závěrečná tabulka po 52. kole:

1. Sparta	27	8	10	7	163:109	107
2. Plzeň	25	7	7	13	176:149	96
3. Liberec	19	12	5	16	147:138	86
4. Pardubice	22	6	7	17	175:136	85
5. Budějovice	23	5	4	20	129:127	83
6. Vítkovice	20	7	3	22	143:150	77
7. Zlín	18	6	10	18	107:125	76
8. Brno	19	6	6	21	142:137	75
9. Třinec	19	4	9	20	147:140	74
10. Kladno	19	5	7	21	129:140	74
11. K. Vary	17	5	6	24	137:154	67
12. Slavia	15	7	7	23	140:158	66
13. Litvínov	14	9	4	25	138:171	64
14. Boleslav	16	4	6	26	120:159	62

Tomáš Fleischmann a Panteři v pohodě vykročili za postupem do SC

Toronto-Florida 3:5 (0:2, 1:1, 2:2)

Určujícím momentem bylo 141 vteřin na začátku utkání, kdy Panteři dvakrát skórovali Gocem a Santorellim. Přestože Toronto při přesilovce v druhé třetině Kesselem, který vstřelil svou 32. branku snížilo, byla to Florida, která kontrolovala hru a o tři minuty později rovněž při přesilovce Tomáš Fleischmann z těžkého úhlu vystřelil, torontský brankář Reimer vyrazil před sebe a Santorelli, který byl vyhlášen nejlepším hráčem

TOMÁŠ FLEISCHMANN

utkáni dopravil po třetí puk za záda torontského brankáře Reimera. Když v úvodu třetí třetiny zvýšil Garrison na 4:1 pro Pantery, začala se Air Canada Centre vyprazdňovat. Toronto sice v závěru ještě zdramatizovalo utkání, ale z vítězství se nakonec radovali hráči Floridy. Jejich trenér Kevin Dineen byl po zápase velmi spokojen s výkonem Tomáše Fleischmanna, který strávil na ledě 14:27 minut a

Play off

Předkolo: Brno-Kladno 5:2, 5:3 a 4:3 (SN); 3:0 na zápasy.

Zlín-Třinec 3:0, 3:4 (SN), 2:6, 2:1 (SN) a 4:2; 3:2 na zápasy.

Čtvrtfinále: Pardubice-Vítkovice 5:2 a Liberec-Budějovice 4:3.

Oudržení: Karlovy Vary-Mladá Boleslav 5:4, Slavia-Litvínov 1:2, Mladá Boleslav-Litvínov 4:3, Karlovy Vary-Slavia 1:3. Pořadí po 54. kolech: Karlovy Vary 70, Slavia 69, Litvínov 67, Mladá Boleslav 64.

Závěrečná tabulka

Slov. extraligy po 55. kole

1. Košice	35	2	1	17	191:130	110
2. Skalica	33	1	3	18	205:154	104
3. Slovan	31	1	7	16	176:138	102
4. Poprad	29	4	6	16	187:146	101
5. Trenčín	22	5	3	25	147:149	79
6. Žilina	20	6	5	24	138:164	77
7. Bystrica	16	9	9	21	136:138	75
8. Zvolen	21	4	4	26	135:174	75
9. MMartín	15	7	4	29	143:186	63
10. Nitra	13	5	3	34	141:194	52
11. Orange	0	1	0	9	15:41	2

Junioři Orange sehráli pouze 10 zápasů

Slovenská play-off

Košice-Ban. Bystrica 4:3 (PP) a 4:3, Skalica-Zvolen 3:4 a 3:0.

zaznamenal svou 26. asistenci. Mimo to vstřelil v této sezóně již 20 branek (celkově má 46 bodů v kanadském bodování). Obzvláště se mu líbí jeho univerzalita, podobně jako u nedávno získané posily Poláka Wojteka Wolského, který přišel tento týden na Floridu z New York Rangers.

Tomáš Fleischmann zhodnotil úvod utkání, že byl velice těžký a že rozhodly právě dvě branky v této části hry. Kdykoliv pak Toronto vstřelilo gól následovala rychlá odpověď. Díky tomu se Maple Leafs nedostali nikdy do pořádného tlaku a nemohli odpovědět.

ABE: Utkání bylo téměř, jako přes kopírák, s posledním zápasem s Washingtonem, kdy Toronto inkasovalo rovněž dvě branky v úvodu. Věděli jste něco o tomto zápase?

TF: O tom jsme nevěděli, jen nám řekli, že gólmani nejsou právě ve formě. Věděli jsme proto, že musíme střít od začátku a vyšlo nám to.

ABE: Polák Wojtek Wolski je označován na soupisce jako levé křídlo, nepřekážíte si?

TF: Naopak může hrát na obou stranách útoku, což nám naprosto nevaadí.

ABE: Říká vám něco 21. listopad 2011?

TF: Ne.

ABE: Tehdy jste prohrávali o čtyři branky s New Jersey a ještě jste dokázali otočit a vy jste byl autorem vítězného gólu...

TF: Ano, ano už si vzpomínám. Vítězné branky se jen tak nezapomínají.

ABE: Proti Torontu jste letos sehráli tři zápasy, třikrát jste jim uštedřili pět banánů. Je to náhoda anebo se Vám proti Leafs daří?

TF: Hodně kluků z našeho týmu pochází z Toronta, mají zde rodinu a díky tomu i motivaci. Ve všech utkáních se nedařilo torontskému gólmánovi. Není to jejich nejsilnější zbraň.

Aleš Březina

Fiddler's Dell Bar & Grill

Since 1954
Licensed under L.L.B.O.

Evropská a kanadská kuchyně

Slovenský i szegedinský guláš s knedlíky, smažený sýr, řízek!

V neděli, v pondělí a ve středu můžete mít populární křidélka!

Dvacet točených domácích i dovezených piv

Velká obrazovka, na které můžete sledovat přímé fotbalové i hokejové přenosy!

Na vaši návštěvu

na 781 Annette St. (křižovatka Jane St.) v Torontu

se těší

Jozef Karol; Tel.: 416/767-8882

**TOČENÝ PILSNER URQUEL A CZECHVAR
V ZÁPADNÍM TORONTU!**

Tři hospody v centru Toronta

Na pípě padesát evropských piv

mezi nimi

Pilsner Urquell!

K tomu evropské jídlo po celý den

Otevřeno sedm dní v týdnu od 11 do 2 ráno.

Town Crier Pub

115 John St.

poblíž Queen St. W.

Toronto, Ontario M5V 2E2

Tel.: 416/204-9502

E-mail: towncrierpub@atef.ca

www.towncrierpub.ca

Village Idiot Pub

126 McCaul St.

poblíž Dundas W.

Toronto, Ontario M5T 1W2

Tel.: 416/597-1175

E-Mail: idiot@atef.ca

www.villageidiotpub.ca

Sin&Redemption

136 McCaul St.

poblíž Dundas W.

Toronto, Ontario M5T 1W2

Tel.: 416/640-9197

E-Mail: sinners@atef.ca

www.sinandredemption.com

Povídka, která se jmenuje: Potomek Knulpův

Prošel jsem branou pod městským orlojem a minul tři lékárny, které byly v téhle ulici. Úzká ulička se svažovala k řece. Po levé straně hodinářství, kino a v čísle 52 *Hospitz zur Heimat*. Levný hotel, něco jako Armáda spásy, ale nerad bych urazil majitele hotelu, který byl ke mně vždy vlídný, a jako stopař, který s devíti korunami projel celou Evropu (jak o mně napsaly jedny norské noviny), jsem to nemohl srovnat s kvalitnějšími zařízeními. V recepci jsem dostal přidělen pokoj číslo 32. Byla to starší budova, a tak mě překvapilo, že tam byl výťah. Vyjel jsem do prvního poschodí a recepční mě uvedl do pokoje, kde za stolem seděl muž se sluchátky na uších a před ním největší gramofon značky Philips a štos desek. Pozdravil jsem ho německy, ale neodpověděl. Vůbec si mě nevšiml. Umyl jsem se a vydal do města k firmě *Lehnen und Luthrigen* shánět práci. Tak jsem se stal gastarbeitrem. Vše dopadlo lépe, než jsem si představoval, a tak jsem dostal 100 švýcarských franků zálohu, což bylo dost peněz na zaplacení hotelu, ale ten jsem platil až při odjezdu. Vrátil jsem se do hotelu a v recepci řekl: „Zweiunddreissig.“ Recepční, který se

domníval, že umím jen anglicky, mi řekl: „Sie sprechen sehr gut Deutsch!“ Vyjel jsem do čísla 32. Můj spolubydlící právě přehrával nějaký pochod Viléma Tella. Pomyslel jsem si, že by se pro něho spíše hodilo *Eleanor Rigby* od Beatles o osamělých lidech. Odešel jsem do pokoje 48, kde bydleli Jirka a Vlasta. Taký na cestách. Jirka uměl poměrně slušně německy, a tak sehnal místo v bance. Od nich jsem se vlastně dozvěděl o *Hospitzu*. Potkal jsem je u medvěďů. To je místní atrakce. Chovají jich tady uprostřed města asi šest. A tak jako se v Paříži scházejí Češi na Eiffelovce, tady se scházejí u medvěďů. Ukázali mi cestu a řekli, ať se večer stavím v čísle 48. Když je člověk gastarbeitrem, přijde mu vhod občas s někým pohovořit. Nebýt zkrátka osamělým mužem jako můj spolubydlící. Do pokoje jsem se vrátil až před půlnocí. Můj spolubydlící už spal. Desky a gramofon měl složený pod postelí. Rychle jsem rozestlal a lehl si. Znovu jsem probíral cestu ze Ženevy sem. A tak jsem usnul.

Ve čtvrt na sedm mne vzbudili. Oblékl jsem si džíny a vydal se do práce. V práci jsem byl přidělen k jednomu Jugoslávci z Bělehradu. Měl jsem pocit, že je spíš z Bosny. Hádal bych tak podle bujného kníru. A tak začaly všední dny. Snídaně - zasekávání trubek - oběd - natahování drátů - večeře - kino - beat club - *Hospitz zur Heimat*. A mezitím jsem potkával svého spolubydlícího, jak sedí u gramofonu a poslouchá svoji dechovku. Jednou jsem potichu vstoupil do místnosti. Můj spolubydlící stál za stolem, díval se z okna a dirigoval neviditelný orchestr. Mým příchodem byl nepříjemně vyrušen. Zatvářil se velmi nevraživě a ztlumil gramofon. Chtěl jsem se mu omluvit, ale moje omluvy by byly stejně zbytečné. Nevzal by je na vědomí. Tak tohle byl potomek Knulpův, o kterém psal Hermann Hesse. Ne, tohle byl rezignovaný stařec, který nevyjde jako Knulp do bouře, aby tam zmrzl. Přesto byl zvláštní jeho vzdor vůči světu. Zůstal mu jen svět těchto nemožných pochodů uprostřed pokoje tři krát tři metry. A do toho mu ještě pronikl cizinec. Nějaký Čech. Byl jsem určen, abych hrál tuto roli.

Nesmím promrhat ani jeden okamžik svého pobytu. Nesmím se nechat unavit prací. Jak byla příležitost, vyrážel jsem do hor, do Lichtenštejnska, do Curychu. Přiblížilo se září. Měl jsem dost peněz. Už jsem nebyl stopař s devíti korunami. Zaplatil jsem hotel. Vyběhl do svého pokoje, sbalit si věci. Můj pokoj byl prázdný. Vyměnil jsem čas za peníze. A teď bylo na čase vrátit se domů: Zítřka začíná škola. V pět večer jsem vyjel nonstop Bern, Basilej, Stuttgart, Frankfurt, Norimberk, Plzeň, Praha. Ještě za světla jsem dorazil do Basileje. Vysadili mě uprostřed města. Neměl jsem čas. Potřeboval jsem co nejrychleji opustit město. Zeptal jsem se na číslo tramvaje, který by mě odvezla na výpadek. Nastoupil jsem a přes sklo jsem uviděl plakát, ze kterého se usmíval můj spolubydlící z *Hospitzu*. Pod tím bylo něco, jako že má dnes večer jediný koncert... Tramvaj se rozjela a já nezjistil jeho jméno. Ale byl to určitě on. Na plakátě měl v jedné ruce gramofon a v druhé štos desek. Na vrchní byla jeho fotografie.

(Plzeň-Bory, únor 1979)

Z připravované knihy *Řetěz bláznů*, která má vyjít příští měsíc v Praze

Naše internetové stránky

Satellite 1-416

Výběr z článků v našich novinách. Aktuální vždy v den vyjítí novin.

www.satellite1-416.com

www.zpravy.ca

www.zpravy.org

www.spravy.ca

Předchozí číslo v PDF

www.4.satellite1-416.com

www.4.zpravy.ca

www.4.spravy.ca

Kalendář

Co se připravuje v krajanské komunitě v Kanadě

www.kalendar.satellite1-416.com

www.kalendar.zpravy.ca

Nové divadlo

O jednotlivých představeních Nového divadla v Torontu

www.divadlo.zpravy.ca

NHL

Závěr utkání a rozhovory s hráči českého a slovenského původu

www.nhl.zpravy.ca

www.nhl.satellite1-416.com

www.nhl.spravy.ca

863 Bloor St. W.

Toronto, Ont.

(416) 533-0080

Bloor St. W. Danforth Ave.

Ossington Ave. Broadview Ave.

281 Danforth Ave.

Toronto, Ont

(416) 466-0330

UNIGLOBE
Enterprise Travel

MEMBER OF:
tico.ca

The Legendary Danube

EXCLUSIVE SAILING

NEW SHIP
AmaCerto

Sailing July 26, 2012

\$2883

Per person - Based on a category E
Cruise only - Additional taxes: \$152

WINE INCLUDED AT DINNER
AND FREE WI-FI ONBOARD THE SHIP

PACKAGES
also available

INCLUDES:

Flights - Transfers - 2 pre nights in Prague at the
Crown Plaza 4* - 1 post night in Budapest at the
Mercure Korona 4* - Excursions and city tours.

encore
CRUISES

1221 Yonge Street (at Summerhill Ave.) Toronto, M4T 1W4

Tel: 416 504 3800

Toll Free: 1 800 825 7577

Fax: 416 968 5947

blanka@premieregroup.com

dianab@premieregroup.com

ROYAL LEPAGE

Signature Realty

R

REALTOR

Rosti Brankovsky

Broker
Jedinečné služby

Pro prodej:

analýza trhu, obchodního trendu, místa, příprava domu pro prodej.

Pro kupce:

denní zasilání nabídky e-mailem, osobní prohlídka nemovitostí,
finanční asistence.

Jsem tu pro vás!

Royal Le Page, Signature Realty

Independently owned and operated brokerage

416/443-0300 - direct 416/443-9268

www.brankovsky.com * e-mail: rostib@rogers.com

